

CÁC LỄ THẬT TRONG SÁCH MA-THI-Ơ

BÀI 287 - Mạng lệnh của Đức Chúa Jêsus Christ phán với các môn đồ của Ngài trước khi Ngài trở về thiên đàng với Đức Chúa Cha:

**Dạy người tin Chúa giữ hết cả mọi điều mà Đức Chúa Jêsus Christ đã truyền cho.
Phần 10 - Người tin Đức Chúa Jêsus Christ phải là sự sáng của thế gian .**

Ma-thi-ơ 5:14-16: **Các người là sự sáng của thế gian; một cái thành ở trên núi thì không khi nào bị khuất được; cũng không ai thấp đèn mà để dưới cái thùng, song người ta để trên chân đèn, thì nó soi sáng mọi người ở trong nhà. Sự sáng các người hãy soi trước mặt người ta như vậy, để họ thấy những việc lành của các người, và ngợi khen Cha các người ở trên trời.**

Hết thấy mọi Lời mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán và được chép trong Kinh-Thánh, đều là thần linh và sự sống, nhưng các thầy tế lễ trong dân Y-sơ-ra-ên, cũng như hết thấy dân Y-sơ-ra-ên, đã không để ý đến các mạng lệnh của Đức Giê-Hô-Va, vì thế cho nên họ đã không nhận được quyền năng của Lời Đức Chúa Trời để khiến cho tâm linh của họ được sự sống lại và được trở nên một dân thánh cho Đức Giê-Hô-Va.

Vào năm 753 B.C., tức là khoảng 690 năm sau khi Đức Giê-Hô-Va ban Luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên tại núi Si-nai (1444 B.C.), Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã nổi giận và Ngài dùng tiên tri Ô-sê, để quả trách các thầy tế lễ trong dân Y-sơ-ra-ên, vì họ đã coi thường các mạng lệnh cùng các điều răn của Ngài.

Ô-sê 4:6-10: **Dân ta bị diệt vì cơ thiếu sự thông biết. Bởi người bỏ sự thông biết thì ta cũng bỏ người, để người không làm thầy tế lễ cho ta nữa; bởi người đã quên luật pháp của Đức Chúa Trời mình, thì ta cũng sẽ quên con cái người. Chúng nó sanh sản nhiều ra bao nhiêu, thì chúng nó lại phạm tội nghịch cùng ta bấy nhiêu: ta sẽ đổi sự vinh hiển của chúng nó ra sỉ nhục. Chúng nó ăn tội lỗi dân ta; ham hố sự gian ác của nó. Sẽ xảy ra dân thế nào thì thầy tế lễ cũng thế ấy: ta sẽ phạt nó vì đường lối nó và sẽ trả cho nó tùy việc nó làm. Chúng nó sẽ ăn mà không được no, hành dâm mà không sanh sản thêm, vì chúng nó đã bỏ Đức Giê-hô-va không nghĩ đến Ngài nữa.**

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã qua Môi-se mà lập chức vụ thầy tế lễ trong dân Y-sơ-ra-ên, ấy là để qua các thầy tế lễ mà Đức Giê-Hô-Va tỏ cho dân Y-sơ-ra-ên được hiểu biết Lời Đức Chúa Trời, để nhờ đó mà dân Y-sơ-ra-ên nhận được quyền phép, khiến cho tâm linh của họ được sự sống lại và sẽ được sự sống đời đời. Nhưng các thầy tế lễ trong dân Y-sơ-ra-ên đã không tôn trọng các mạng lệnh của Đức Giê-Hô-Va, vì thế cho nên hết thấy những ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va trong dân Y-sơ-ra-ên không được thấp sáng lại và vì không có sự sáng soi dẫn thì dân Y-sơ-ra-ên phải đi trong tối tăm, phải ngồi ở trong bóng của sự chết. Cơ thịnh nộ của Đức Giê-Hô-Va đã nổi lên nghịch lại các thầy tế lễ trong dân Y-sơ-ra-ên, vì họ đã nhận lãnh những của dâng của dân Y-sơ-ra-ên, nhưng họ lại không dạy Luật pháp của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời cho tuyển dân của Ngài.

Mười ba năm sau khi Đức Giê-Hô-Va dùng tiên tri Ô-sê để phán với dân Y-sơ-ra-ên về sự phán xét của Ngài đối với những người mang danh là thầy tế lễ, nhưng lại không dạy luật pháp của Ngài cho dân Y-sơ-ra-ên, Đức Giê-Hô-Va dùng tiên tri Ê-sai mà phán về điều Ngài sẽ làm cho tuyển dân của Ngài:

Ê-sai 59:15b-18: **Đức Giê-hô-va thấy không có sự công bình thì chẳng đẹp lòng, thấy không có người, chẳng ai cầu thay, thì lấy làm lạ lùng. Ngài bèn dùng chính cánh tay mình đem sự cứu rỗi đến; lấy sự công bình mình mà nâng đỡ. Ngài mặc sự công bình làm giáp, đội sự cứu rỗi trên đầu làm mũ trụ; lấy sự báo thù làm áo mà bận, lấy sự sốt sắng làm áo tơi mà choàng mình. Ngài báo trả cho người ta tùy việc họ làm: sự thanh nộ cho kẻ đối địch Ngài, sự báo oán cho kẻ thù nghịch; Ngài sẽ báo trả các cù lao.**

Lời của Đức Chúa Trời được ví là cánh tay của Ngài và Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã làm thành điều Ngài đã phán, đó là Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã sai Con một Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ, đến thế gian này để đem sự cứu rỗi đến cho tuyển dân của Ngài.

Đức Chúa Jêsus Christ đã phán dạy các môn đồ của Ngài cùng hết thấy những người đến nghe Ngài giảng, và Đức Chúa Jêsus Christ cũng nhìn thấy những sự vô tín và sự cứng lòng của người ta, trước những sự mà Ngài đã phán dạy, nên Ngài đã phán rằng với họ rằng: **Ấy là thần linh làm cho sống, xác thật chẳng ích chi. Những lời ta phán cùng các người đều là thần linh và sự sống.** (Giăng 6:63).

Đức Chúa Jêsus đã cảnh cáo các môn đồ của Ngài về thái độ nghe của họ, trước các mạng lệnh cùng những sự tỏ ra của Ngài, vì khi Ngài dùng ẩn dụ để nói về quyền phép của Lời Đức Chúa Trời, sẽ tác động đến tâm linh của những người nào có lòng tin và tiếp nhận lấy Lời Đức Chúa Trời trong sự hiểu biết, như người ta nhận biết tác dụng của bánh và nước nuôi sống thân thể xác thịt của họ vậy.

Giăng 6:53-57: Quả thật, quả thật, ta nói cùng các người, nếu các người không ăn thịt của Con người, cùng không uống huyết Ngài, thì chẳng có sự sống trong các người đâu. Ai ăn thịt và uống huyết ta thì được sự sống đời đời; nơi ngày sau rốt, ta sẽ khiến người đó sống lại. Vì thịt ta thật là đồ ăn, huyết ta thật là đồ uống. Người nào ăn thịt ta và uống huyết ta, thì ở trong ta, và ta ở trong người. Như Cha, là Đấng hằng sống, đã sai ta đến, và ta sống bởi Cha; cũng một thể ấy, người nào ăn ta, sẽ sống bởi ta vậy.

Chữ **ăn** mà Đức Chúa Jêsus đã phán với các môn đồ của Ngài, không phải là tiếng Greek (Hy-lạp), nhưng là tiếng Hê-bơ-rơ, đó là chữ **אכל** - **akal**, số 0398 có nghĩa là: **ăn, nuốt, thiếu đốt, tiêu thụ, sử dụng, nhìn chòng chọc như nuốt lấy**.

Mục đích Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời ban Luật pháp của Ngài cho loài người (dân Y-sơ-ra-ên) ấy là để tâm linh của hết thảy những người nào tin cậy, vâng giữ và làm theo Luật pháp của Ngài, thì sẽ được sự sống lại và sự sống đời đời. Nhưng để tâm linh của người ta được sự sống lại và được sự sống đời đời, thì những người tiếp nhận Lời Đức Chúa Trời phải tiếp nhận như khi người ta ăn, uống cho sự sống mình vậy. Khi người ta nghe, ấy là người ta phải tiếp nhận Lời Đức Chúa Trời như tiếp nhận bánh và nước để nuôi sự sống mình vậy và người ta phải áp dụng Lời của Đức Chúa Trời trong cuộc sống của mình trong tất cả mọi lãnh vực. Người ta phải tôn cao Lời của Đức Chúa Trời qua sự nói, qua sự công bố, qua sự giảng dạy cho những người khác được biết đến Lời Đức Chúa Trời, như Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã mạng lệnh cho Giô-suê phải làm đối với các mạng lệnh cùng các điều răn của Ngài, là những sự đã được chép trong cuốn sách Luật pháp của Môi-se.

Giô-suê 1:8: **Quyển sách luật pháp này chớ xa miệng ngươi, hãy suy gẫm ngày và đêm, hầu cho cẩn thận làm theo mọi điều đã chép ở trong; vì như vậy ngươi mới được may mắn trong con đường mình, và mới được phước.**

Vì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là Thánh, các tạo vật của Đức Giê-Hô-Va, như các thiên sứ và loài người vốn được tạo nên bằng hơi thở của Đức Giê-Hô-Va, đều là thánh khiết ngay từ khi mới được tạo nên. Bất kỳ một tạo vật nào trong hàng ngũ các thiên sứ hay trong loài người, mà bị mất phẩm chất thánh này, thì tạo vật đó phải bị hư mất đời đời.

Khi A-đam mới được tạo dựng nên trên đất này, người đã ở được trong sự thánh khiết của Đức Chúa Trời, người được thông công với Đức Chúa Trời, cho đến khi A-đam bỏ Lời của Đức Chúa Trời, mà nghe theo lời của vợ mình, là Ê-va, mà ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã cấm ăn. Tội lỗi của A-đam đã khiến A-đam mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời và bởi tội lỗi đó là A-đam phải chết và sự chết cũng bởi tội lỗi của A-đam mà vào trong loài người hết thảy và như vậy, hết thảy loài người ra từ A-đam đều thiếu mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, tức là thiếu mất sự sáng thật nơi tâm linh loài người.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời ban Luật pháp của Ngài cho loài người, mà trước hết là cho dân Y-sơ-ra-ên, ấy là để tâm linh của dân Y-sơ-ra-ên sẽ nhờ quyền phép của Lời Đức Chúa Trời mà được sự sống lại, nếu họ tiếp nhận, vâng giữ và tuân theo Lời Đức Chúa Trời. Tâm linh họ cũng sẽ được sự sống đời đời nơi Đức Chúa Trời, nếu họ tiếp tục trung tín vâng giữ và tuân theo hết thảy các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời.

Chính quyền phép của Lời Đức Chúa Trời sẽ khiến cho tâm linh của người ta được nên thánh, nhưng tự Lời của Đức Chúa Trời sẽ không tự động làm thành công việc này, cũng như bánh và nước sẽ không tự nhảy vào trong lòng của người ta để cung cấp dinh dưỡng cho xác thịt họ vậy.

Đức Chúa Jêsus Christ đã mạng lệnh cho các môn đồ của Ngài phải nhận lãnh quyền phép của Đức Thánh Linh, để rao giảng Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời cho muôn dân và họ phải khiến muôn dân trở nên môn đồ Ngài, nghĩa là hết thảy những người sẽ tin đến Danh Đức Chúa Jêsus Christ, phải được dạy dỗ theo Luật pháp trọn vẹn của Đức Chúa Trời, hầu cho ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va nơi tâm linh họ được thắp sáng lại.

Chúng ta đã bước qua tám bậc của con đường dẫn vào đền thờ theo Lễ thật của Lời Đức Chúa Trời, có nghĩa là chúng ta đang tiếp nhận Luật pháp của Đức Chúa Trời, cả Luật pháp văn tự và Luật pháp của Thánh-Linh sự sống, để gây dựng chính mình, cho được trở nên đền thờ của Đức Chúa Trời, như Lời Chúa đã chép:

Châm ngôn 8:34: **Người nào nghe lời ta, hằng ngày tỉnh thức tại nơi cửa ta, và chờ đợi ở bên các trụ cửa ta, lấy làm có phước thay.**

1 Cô-rinh-tô 3:16-17: **Anh em há chẳng biết mình là đền thờ của Đức Chúa Trời, và Thánh Linh Đức Chúa Trời ở trong anh em sao? Ví có ai phá hủy đền thờ của Đức Chúa Trời, thì Đức Chúa Trời sẽ phá hủy họ; vì đền thờ của Đức Chúa Trời là thánh, mà chính anh em là đền thờ.**

Chúa Jêsus là Lời của Đức Chúa Trời, Ngài được ví là Đá góc nhà, được Đức Chúa Trời ban cho các tôi

tổ của Ngài, được gọi là thợ xây đền thờ thuộc linh, mà mỗi người tin Chúa phải là một đền thờ và mỗi người tin Chúa đều phải trở nên môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ, nghĩa là mỗi người tin Chúa đều phải trở thành thợ xây dựng nhà thuộc linh này, như Lời Chúa đã chép về những người sẽ ra từ Đức Chúa Jêsus Christ vậy.

Ê-sai 58:12: Những kẻ ra từ người sẽ dựng lại nơi đổ nát ngày xưa; người sẽ lập lại các nền của nhiều đời trước. Người ta sẽ xưng người là Kẻ tu bổ sự hư hoại, và là Kẻ sửa đường lại cho người ở.

Bài chúng ta học hôm nay, là một trong các Lễ thật của Nước Đức Chúa Trời, mà các Lễ thật của Nước Đức Chúa Trời được ví là những cột trụ (trụ cửa) thuộc về đền thờ của Đức Chúa Trời.

Ma-thi-ơ 5:14-16: Các người là sự sáng của thế gian; một cái thành ở trên núi thì không khi nào bị khuất được: cũng không ai thấp đèn mà để dưới cái thùng, song người ta để trên chân đèn, thì nó soi sáng mọi người ở trong nhà. Sự sáng các người hãy soi trước mặt người ta như vậy, để họ thấy những việc lành của các người, và ngợi khen Cha các người ở trên trời.

Bản King James version chép: ¹⁴Ye are the light^{G5457} of the world^{G2889}. A city^{G4172} that is set^{G2749} on^{G1883} an hill^{G3735} cannot^{G3756-G1410} be hid^{G2928}. ¹⁵Neither^{G3761} do men light^{G2545} a candle^{G3088}, and put^{G5087} it under^{G5259} a bushel^{G3426}, but on^{G1909} a candlestick^{G3087}; and it giveth light^{G2989} unto all^{G3956} that are in the house^{G3614}. ¹⁶Let your^{G5216} light^{G5457} so^{G3779} shine^{G2989} before^{G1715} men^{G444}, that they may see^{G1492} your^{G5216} good^{G2570} works^{G2041}, and glorify^{G1392} your^{G5216} Father^{G3962} which^{G3588} is in heaven^{G3772}.

Trước khi chúng ta suy gẫm mạng lệnh trên, chúng ta hãy xem Lời Chúa đã chép gì về sự sáng.

Giăng 1:1-5: Ban đầu có Lời (của Đức Chúa Trời), Lời (của Đức Chúa Trời) ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời (của Đức Chúa Trời) là Đức Chúa Trời. Ban đầu Ngài (Đức Chúa Jêsus Christ - Lời Đức Chúa Trời) ở cùng Đức Chúa Trời. Muôn vật bởi Ngài làm nên, chẳng vật chi đã làm nên mà không bởi Ngài. Trong Ngài có sự sống, sự sống là sự sáng của loài người. Sự sáng soi trong tối tăm, tối tăm chẳng hề nhận lấy sự sáng.

Bản King James version chép: ¹In the beginning^{G746} was the Word^{G3056}, and the Word^{G3056} was with God^{G2316}, and the Word^{G3056} was God^{G2316}. ²The same^{G3778} was in the beginning^{G746} with God^{G2316}. ³All^{G3956} things were made^{G1096} by him; and without^{G5565} him was not any^{G1520} thing made^{G1096} that was made^{G1096}. ⁴In him was life^{G2222}; and the life^{G2222} was the light^{G5457} of men^{G444}. ⁵And the light^{G5457} shineth^{G5316} in darkness^{G4653}; and the darkness^{G4653} comprehended^{G2638} it not.

Chữ sự sáng - the light^{G5457} chép trong Ma-thi-ơ đoạn 5 câu 14 trên, cũng là chữ sự sáng - the light^{G5457} được chép trong Giăng đoạn 1 câu 5, trong tiếng Hy-lạp (Greek), đó là chữ ΦΩΣ - phos, số 5457 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: **động từ: để chiếu ánh sáng ra, để tỏa sáng, để soi sáng, để bày tỏ ra, để chứng tỏ; Danh từ: ánh sáng, tính quang minh, rõ ràng, minh bạch, lửa, nguồn ánh sáng;**

Chữ soi - shineth^{G5316} chép trong Giăng đoạn 1 câu 5 trên, đó là chữ ΦΑΙΝΩ - phaino, số 5316 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: **động từ: chiếu sáng, tỏa sáng, soi sáng, bày tỏ ra, trưng bày ra, cho thấy, chỉ bảo, dẫn dắt, dạy dỗ, thể hiện ra, khiến cho hiểu rõ, khiến cho nhận ra, khiến cho hiểu được;**

Chữ sự sáng - the light^{G5457} được chép trong các câu trên, được định nghĩa là sự sáng thật, như đã chép:

Giăng 1:6-9: Có một người Đức Chúa Trời sai đến, tên là Giăng. Người đến để làm chứng, là làm chứng về sự sáng, hầu cho bởi người ai nấy đều tin. Chính người chẳng phải là sự sáng, song người phải làm chứng về sự sáng. Sự sáng này là sự sáng thật, khi đến thế gian soi sáng mọi người.

Chữ thật - the true^{G228} chép trong câu 9 trên, đó là chữ ἀληθινός - alethinos, số 228 ra từ chữ ἀληθής - alethes, số 227 và chữ λανθάνω - lanthano, số 2990 của tiếng Hy-lạp (Greek) và là chữ cái đầu tiên của tiếng Hê-bơ-rơ, đó là chữ א, có nghĩa là: **Alpha, trước hết, sự hiệp làm một, tính trung thực, tính chính xác, thật, Lễ thật, chân lý, được che giấu, không được viết xuống, người xác thật không biết được, khiến người ta không thể dự đoán được.**

Chúng ta cần phải hiểu rõ ý nghĩa của chữ thật đã được Lời Chúa chép đến, và chính Đức Chúa Jêsus Christ đã phán, để nhận biết giá trị thật của những sự mà chúng ta nhìn thấy và những sự chúng ta không nhìn thấy, mang giá trị như thế nào đối với sự sống đời đời trong Nước Đức Chúa Trời.

Giăng 15:1-8: Ta là gốc nho thật, Cha ta là người trồng nho. Hễ nhánh nào trong ta mà không kết quả thì Ngài chặt hết; và Ngài tỉa sửa những nhánh nào kết quả, để được sai trái hơn. Các người đã được trong sạch, vì lời ta đã bảo cho. Hãy cứ ở trong ta, thì ta sẽ ở trong các người. Như nhánh nho, nếu không

đính vào gốc nho, thì không tự mình kết quả được, cũng một lẽ ấy, nếu các người chẳng cứ ở trong ta, thì cũng không kết quả được. Ta là gốc nho, các người là nhánh. Ai cứ ở trong ta và ta trong họ thì sinh ra lắm trái; vì ngoài ta, các người chẳng làm chi được. Nếu ai chẳng cứ trong ta thì phải ném ra ngoài, cũng như nhánh nho; nhánh khô đi, người ta lượm lấy, quăng vào lửa, thì nó cháy. Ví bằng các người cứ ở trong ta, và những lời ta ở trong các người, hãy cầu xin mọi điều mình muốn, thì sẽ được điều đó. Nay, Cha ta sẽ được sáng danh là thế nào: ấy là các người được kết nhiều quả, thì sẽ làm môn đồ của ta vậy.

Bản King James version chép câu 1 trên như sau: ¹I am ^{G1510}the true ^{G228}vine ^{G288}, and my Father ^{G3962}is the husbandman ^{G1092}.

Chữ **thật** - the true ^{G228} chép trong câu 1 trên, cũng là chữ **thật** chép trong Giảng đoạn 1 câu 9, đó là chữ ἀληθινός - alethinos, số 228 ra từ chữ ἀληθής - alethes, số 227 và chữ λανθάνω - lanthano, số 2990 của tiếng Hy-lạp (Greek) và là chữ cái đầu tiên của tiếng Hê-bơ-rơ, là chữ A, có nghĩa là: *Alpha, trước hết, sự hiệp làm một, tính trung thực, chính xác, thật, Lễ thật, chân lý, được che giấu, không được viết xuống, người xác thật không biết được, khiến người ta không thể dự đoán được.*

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là Đấng Tự Hữu - Hằng Hữu, Ngài hằng còn đến đời đời vô cùng và Đức Chúa Jêsus Christ đã làm chứng về sự sống đời đời mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho muôn vật nơi thiên đàng của Ngài và sự sống đời đời đó cũng được ban cho hết thảy những ai sẽ tin đến Danh của Đức Chúa Jêsus Christ - Con một của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, rằng:

Giăng 17:3: Vả, sự sống đời đời là nhìn biết Cha, tức là Đức Chúa Trời có một và thật, cùng Jêsus Christ, là Đấng Cha đã sai đến.

Bản King James version chép: ³And this ^{G3778}is life ^{G2222}eternal ^{G166}, that they might know ^{G1097}thee the only ^{G3441}true ^{G228}God ^{G2316}, and Jesus ^{G2424}Christ ^{G5547}, whom ^{G3739}thou hast sent ^{G649}.

Chữ **thật** - true ^{G228} được chép trong câu 3 trên, cũng là chữ **thật** - the true ^{G228} chép trong Giảng đoạn 1 câu 9 và Giảng 15 câu 1, đó là chữ ἀληθινός - alethinos, số 228 ra từ chữ ἀληθής - alethes, số 227 và chữ λανθάνω - lanthano, số 2990 của tiếng Hy-lạp (Greek) và là chữ cái đầu tiên của tiếng Hê-bơ-rơ, là chữ A, có nghĩa là: *Alpha, trước hết, sự hiệp làm một, tính trung thực, chính xác, thật, Lễ thật, chân lý, được che giấu, không được viết xuống, người xác thật không biết được, khiến người ta không thể dự đoán được.*

Loài người mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tạo nên theo ảnh tượng của Ngài và được Ngài ban cho quyền quản trị công việc do tay Ngài làm nên trên đất này, là **thật**, nghĩa là hằng còn đến muôn đời trong Đức Chúa Trời. Đối các thiên sứ của Đức Giê-Hô-Va cũng vậy, đều được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời dùng hơi thở của Ngài mà tạo nên và được Đức Giê-Hô-Va ban cho sự sống đời đời trong Ngài.

Nếu có một thiên sứ nào, hay là người nào, vốn đã được Đức Chúa Trời tạo nên bằng hơi thở của Ngài, để được hằng sống với Ngài, mà tạo vật đó lại phạm tội nghịch lại Đức Chúa Trời, thì tạo vật đó sẽ phải bị hư mất đời đời, điều này không có nghĩa là các tạo vật đã phạm tội đó sẽ biến mất, nhưng là bị lửa nơi hỏa ngục thiêu đốt đời đời. Các vật đó vẫn còn đến đời đời, nhưng không phải ở nơi thuộc về sự sống đời đời trong thiên đàng của Đức Chúa Trời, nhưng thuộc về nơi có lửa của sự hình phạt thiêu đốt đời đời, như Lời Chúa đã chép:

Giu-đe 1:1-13: Giu-đe, tôi tớ của Đức Chúa Jêsus Christ và em Gia-cơ, đạt cho những kẻ đã được kêu gọi, được Đức Chúa Trời, là Cha yêu thương, và được Đức Chúa Jêsus Christ giữ gìn: nguyên xin sự thương xót, bình an, yêu mến thêm lên cho anh em! Hỡi kẻ rất yêu dấu, vì tôi đã ân cần viết cho anh em về sự cứu rỗi chung của chúng ta, tôi tưởng phải làm điều đó, để khuyên anh em vì đạo mà tranh chiến, là đạo đã truyền cho các thánh một lần đủ rồi. Vì có mấy kẻ kia lén vào trong vòng chúng ta là những kẻ bị định đoán phạt từ lâu rồi, kẻ chẳng tin kính đối ơn Đức Chúa Trời chúng ta ra việc tà ác, chối Đấng Chủ tể và Chúa có một của chúng ta, là Đức Chúa Jêsus Christ. Dầu Anh em đã học những điều này rồi, tôi cũng muốn nhắc lại cho anh em rằng, xưa kia Chúa giải cứu dân mình ra khỏi xứ Ê-díp-tô, sau lại tiêu diệt những kẻ không tin; còn các thiên sứ không giữ thứ bậc và bỏ chỗ riêng mình thì Ngài đã dùng dây xích họ trong nơi tối tăm đời đời, cầm giữ lại để chờ sự phán xét ngày lớn. Lại như thành Sô-đôm và Gô-mô-rơ cùng các thành lân cận cũng buông theo sự dâm dục và sắc lạ, thì đã chịu hình phạt bằng lửa đời đời, làm gương để trước mặt chúng ta. Nhưng mà chúng nó cũng như vậy, trong giấc mơ màng làm ô uế xác thịt mình, khinh rẻ quyền phép rất cao và nói hoon các đấng tôn trọng. Vả, khi chính mình thiên sứ trưởng Mi-chen chống với ma quỷ giành xác Môi-se, còn chẳng dám lấy lời nhức mồm mà đoán phạt;

người chỉ nói rằng: Cầu Chúa phạt người! Song những kẻ này, hề điều gì không biết thì khinh dễ hết; và mọi điều chúng nó tự nhiên mà biết cũng như con thú vật vô tri, thì dùng mà làm hư mình. Khốn nạn thay cho chúng nó, vì đã theo đường của Ca-in, lấy lòng tham lợi mà gieo mình vào sự sai lạc của Ba-la-am; và bị hư mất về sự phản nghịch của Cô-rê. Những kẻ đó là đầu vít trong đám tiệc anh em, như người chăn chiên chỉ tưởng nuôi mình cho no nê, không lo sợ gì; như đám mây không nước, theo gió đưa đi đây đi đó, như cây tàn mùa thu, không có trái, hai lần chết, trốc lên bật rễ; như sóng cuồng dưới biển, sôi bọt ô uế của mình; như sao đi lạc, sự tối tăm mù mịt đã dành cho chúng nó đời đời!

Khải huyền 20:7-10: Khi hạn ngàn năm mãn rồi, quỷ Sa-tan sẽ được thả, và nó ra khỏi ngục mình đang dỗ dành dân ở bốn phương trên đất, dân Gót và dân Ma-gót; nó nhóm chúng lại để chiến tranh, đông như cát bờ biển. Chúng nó lên khắp các vùng rộng trên mặt đất, vây dinh thánh đồ và thành yêu dấu. Nhưng có lửa từ trên trời rơi xuống thiêu diệt chúng nó. Còn ma quỷ là đứa đã dỗ dành chúng, thì bị quăng xuống hồ lửa và diêm, trong đó đã có con thú và tiên tri giả rồi. Chúng nó sẽ phải chịu khổ cả ngày lẫn đêm cho đến đời đời.

Bây giờ chúng ta hãy trở lại với mạng lệnh mà Đức Chúa Jêsus Christ đã phán về chúng ta là sự sáng:

Ma-thi-ơ 5:14-16: Các người là sự sáng của thế gian; một cái thành ở trên núi thì không khi nào bị khuất được: cũng không ai thấp đèn mà để dưới cái thùng, song người ta để trên chân đèn, thì nó soi sáng mọi người ở trong nhà. Sự sáng các người hãy soi trước mặt người ta như vậy, để họ thấy những việc lành của các người, và ngợi khen Cha các người ở trên trời.

Đức Chúa Jêsus đã phán về con người **thật**, tức là tâm linh, được gọi là người bề trong của loài người, là sự sáng, ấy là Đức Chúa Jêsus đang phán về trách nhiệm, về chức năng, về bổn phận của tâm linh chúng ta, là những người đã nhận được giá cứu chuộc của Ngài, sẽ phải làm đúng với bổn phận mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho từ lúc ban đầu, khi chúng ta còn ở trong lòng của Đức Chúa Trời.

Kinh-Thánh chép về tâm linh của loài người chúng ta, là một ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va.

Châm ngôn 20:27: **Linh tánh loài người vốn một ngọn đèn của Đức Giê-hô-va, dò thấu các nơi ẩn bí của lòng.**

Bản King James version chép: ²⁷The spirit^{H5397} of man^{H120} is the candle^{H5216} of the LORD^{H3068}, searching^{H2664} all^{H3605} the inward^{H2315} parts of the belly^{H990}.

Chữ **linh tánh** - The spirit^{H5397} chép trong câu 27 trên, đó là chữ נֶשָׁמָה - neshamah, số 5397 và chữ נֶשָׁם - nasham, số 5395 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *hơi thở, gió, thần linh, linh hồn, sự truyền cảm hứng*,

Mục đích Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời tạo nên loài người theo ảnh tượng của Ngài, ấy là để tìm một dòng dõi thánh, là dòng dõi sẽ được kế tự Ngài trong một nước thầy tế lễ, mà Thầy tế lễ thượng phẩm của nước đó, chính là Đức Chúa Jêsus Christ - Con một của Đức Chúa Trời.

Vì loài người (**linh tánh** - the Spirit) phải được đặt vào trong một thân thể được tạo nên bằng bụi đất, mà thân thể đó chính là một môi trường để thử thách tâm linh loài người. Để tâm linh loài người nhận biết trách nhiệm của mình đối với Đấng đã tạo nên muôn vật, là Đức Chúa Trời, thì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã đặt nơi tâm linh loài người một ngọn đèn với chức năng là tỏ sự sáng thật, là Luật pháp của Đức Chúa Trời, từ trong loài người, để soi sáng những sự sẽ nảy sinh trong tâm trí của xác thịt loài người. Thông qua ngọn đèn này mà tâm linh loài người sẽ nhận được những sự dạy dỗ, sự dắt dẫn của Đức Giê-Hô-Va và nhờ sự chỉ dẫn của Đức Giê-Hô-Va mà tâm linh loài người sẽ quản trị đất, trong đó có thân thể xác thịt của loài người, sống theo ý muốn của Đức Chúa Trời.

Thi-Thiên 18:28-30: Chúa thắp ngọn đèn tôi: Giê-hô-va Đức Chúa Trời tôi, soi sáng nơi sự tối tăm tôi. Nhờ Ngài tôi sẽ xông ngang qua đạo binh, Cây Đức Chúa Trời tôi, tôi sẽ vượt khỏi tường thành. Còn Đức Chúa Trời, các đường lối Ngài là trọn vẹn; Lời của Đức Giê-hô-va đã được luyện cho sạch; Ngài là cái khiến cho những kẻ nào nường nấu mình nơi Ngài.

Thi-Thiên 139:1-16: Hỡi Đức Giê-hô-va, Ngài đã dò xét tôi, và biết tôi. Chúa biết khi tôi ngồi, lúc tôi đứng dậy; Từ xa Chúa hiểu biết ý tưởng tôi. Chúa xét nét nẻo đường và sự nằm ngủ tôi, quen biết các đường lối tôi. Vì lời chưa ở trên lưỡi tôi, kìa, hỡi Đức Giê-hô-va, Ngài đã biết trọn hết rồi. Chúa bao phủ tôi phía sau và phía trước, đặt tay Chúa trên mình tôi. Sự tri thức đường ấy, thật diệu kỳ quá cho tôi, cao đến nỗi tôi không với kịp! Tôi sẽ đi đâu xa Thần Chúa? Tôi sẽ trốn đâu khỏi mặt Chúa? Nếu tôi lên trời,

Chúa ở tại đó, ví tôi nằm dưới âm-phủ, kìa, Chúa cũng có ở đó. Nhược bằng tôi lấy cánh hừng đông, bay qua ở tại cuối cùng biển, tại đó tay Chúa cũng sẽ dẫn dắt tôi, tay hữu Chúa sẽ nắm giữ tôi. Nếu tôi nói: Sự tối tăm chắc sẽ che khuất tôi, ánh sáng chung quanh tôi trở nên đêm tối, thì chính sự tối tăm không thể giấu chi khỏi Chúa, ban đêm soi sáng như ban ngày, và sự tối tăm cũng như ánh sáng cho Chúa. Vì chính Chúa nấn nhen tâm thần tôi, dệt thành tôi trong lòng mẹ tôi. Tôi cảm tạ Chúa, vì tôi được dựng nên cách đáng sợ lạ lùng. Công việc Chúa thật lạ lùng, lòng tôi biết rõ lắm. Khi tôi được dựng nên trong nơi kín, chịu nấn nhen cách xảo lại nơi thấp của đất, thì các xương cốt tôi không giấu được Chúa. Mắt Chúa đã thấy thể chất vô hình của tôi; Số các ngày định cho tôi, đã biên vào sổ Chúa trước khi chưa có một ngày trong các ngày ấy.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời biết trước mọi sự và Ngài biết loài người sẽ phải chịu những sự thử thách mà tự xác thịt của loài người không thể nào nhận biết được, vì quyền lực của ma quỷ sẽ tìm mọi cách để cướp giết và huỷ diệt loài người, nên Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã đặt một đèn của Ngài nơi tâm linh loài người, để giải cứu loài người, một khi loài người có kêu cầu đến Ngài.

Thi-Thiên 107:1-22: **Hãy ngợi khen Đức Giê-hô-va, vì Ngài là thiện; Sự nhân từ Ngài còn đến đời đời.** Các người Đức Giê-hô-va đã chuộc khỏi tay kẻ hà hiếp hãy nói điều đó, tức là các người Ngài đã hiệp lại từ các xứ; Từ phương đông, phương tây, phương bắc, phương nam. Họ lưu lạc nơi đồng vắng, trong con đường hiu quạnh, không tìm thành ở được; Họ bị đói khát, linh hồn bèn nao sồn trong mình họ. Bấy giờ trong cơn gian truân họ kêu cầu Đức Giê-hô-va; Ngài bèn giải cứu họ khỏi điều gian nan, dẫn họ theo đường ngay thẳng, đặt đi đến một thành ở được. Nguyện người ta ngợi khen Đức Giê-hô-va vì sự nhân từ Ngài, và vì các công việc lạ lùng Ngài làm cho con loài người! Vì Ngài làm cho lòng khao khát được thỏa thích, khiến cho hồn đói được đầy dẫy vật tốt. Những kẻ ở trong tối tăm và bóng sự chết, bị khốn khổ và xích sắt bắt buộc, bởi vì đã bội nghịch lời Đức Chúa Trời, và khinh dể sự khuyên dạy của Đấng Chí cao. Nhân đó Ngài lấy sự lao khổ hạ lòng họ xuống; Họ vấp ngã không ai giúp đỡ. Bấy giờ trong cơn gian truân họ kêu cầu Đức Giê-hô-va; Ngài bèn giải cứu họ khỏi điều gian nan, rút họ khỏi sự tối tăm và bóng sự chết, cũng bẻ gãy xiềng của họ. Nguyện người ta ngợi khen Đức Giê-hô-va vì sự nhân từ Ngài, và vì các công việc lạ lùng Ngài làm cho con loài người! Vì Ngài đã phá cửa đồng, và bẻ gãy các song sắt. Kẻ ngu dại bị khốn khổ vì sự vi phạm và sự gian ác mình; Lòng chúng nó gồm ghê các thứ đồ ăn; Họ đến gần cửa sự chết. Bấy giờ trong cơn gian truân họ kêu cầu Đức Giê-hô-va, Ngài bèn giải cứu họ khỏi điều gian nan. Ngài ra lệnh chữa họ lành, rút họ khỏi cái huyết. Nguyện người ta ngợi khen Đức Giê-hô-va vì sự nhân từ Ngài, và vì các công việc lạ lùng Ngài làm cho con loài người! Nguyện chúng dâng của lễ thù ân, lấy bài hát vui mừng mà thuật các công việc Ngài.

Ngon đèn của Đức Giê-Hô-Va nơi tâm linh loài người được thắp sáng bằng Lời của Đức Chúa Trời, hay chúng ta có thể nói: Lời của Đức Chúa Trời là sự sáng thật, sẽ được tỏ ra từ ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va nơi tâm linh loài người.

Khi A-đam lìa bỏ Lời của Đức Chúa Trời, mà nghe theo lời vợ mình, là Ê-va, là người bởi thịt và xương của A-đam mà ra, là thuộc về đất, thì ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va nơi A-đam đã không có sự sáng thật nữa. Kể từ đó, loài người ra từ A-đam phải đi trong tối tăm cho đến khi Đức Giê-Hô-Va quyết định giải cứu dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi xứ Ê-díp-tô, là bóng về sự cứu chuộc loài người khỏi quyền lực của sự tội và sự chết, là quyền lực hành động trong xác thịt của loài người.

Sau khi giải cứu dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi xứ Ê-díp-tô, Đức Giê-Hô-Va đã dắt dân Y-sơ-ra-ên tới nơi đồng vắng, nơi chân núi Si-nai, để tại đó, Ngài ban Luật pháp thánh khiết và công bình của Ngài cho họ, tức là ban nguồn của sự sáng thật, hầu cho ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va nơi tâm linh của dân Y-sơ-ra-ên sẽ được thắp sáng trở lại, nếu dân Y-sơ-ra-ên tiếp nhận, vâng giữ và tuân theo các mạng lệnh cùng các điều răn của Ngài.

Thi-Thiên 119:89-105: **Hỡi Đức Giê-hô-va, lời Ngài được vững lập đời đời trên trời: Sự thành tín Chúa còn đời này đến đời kia. Chúa đã lập trái đất, đất còn vững bền. Tùy theo mạng lệnh Chúa, các điều đó còn vững đến ngày nay; Vì muôn vật đều hầu việc Chúa. Nếu luật pháp Chúa không làm sự tôi ưa thích, ắt tôi đã bị diệt vong trong cơn hoạn nạn. Tôi chẳng hề quên giềng mối Chúa, vì nhờ đó Chúa làm cho tôi được sống. Tôi thuộc về Chúa, xin hãy cứu tôi; Vì tôi tìm kiếm các giềng mối Chúa. Những kẻ ác rình giết tôi; Nhưng tôi chăm chỉ về các chứng cớ Chúa, tôi đã thấy sự cùng tận của mọi vật trọn vẹn; Song luật pháp Chúa lấy làm rộng thay. Tôi yêu mến luật pháp Chúa biết bao! Trọn ngày tôi suy gẫm luật**

pháp ấy. Các điều răn Chúa làm cho tôi khôn ngoan hơn kẻ thù nghịch tôi, vì các điều răn ấy ở cùng tôi luôn luôn. Tôi có trí hiểu hơn hết thầy kẻ dạy tôi, vì tôi suy gẫm các chứng cứ Chúa. Tôi thông hiểu hơn kẻ già cả, vì có gìn giữ các giềng mối Chúa. Tôi giữ chân tôi khỏi mọi đường tà, để gìn giữ lời của Chúa. Tôi không xây bỏ mạng lệnh Chúa; Vì Chúa đã dạy dỗ tôi. Lời Chúa ngọt hòng tôi đường bao! Thật ngọt hơn mật ong trong miệng tôi! Nhờ giềng mối Chúa tôi được sự thông sáng; Vì vậy, tôi ghét mọi đường giả dối. Lời Chúa là ngọn đèn cho chân tôi, ánh sáng cho đường lối tôi.

Khi Đức Chúa Jêsus phán rằng: Các người là sự sáng của thế gian; một cái thành ở trên núi thì không khi nào bị khuất được: cũng không ai thấp đèn mà để dưới cái thùng, song người ta để trên chân đèn, thì nó soi sáng mọi người ở trong nhà. Sự sáng các người hãy soi trước mặt người ta như vậy, đừng họ thấy những việc lành của các người, và ngợi khen Cha các người ở trên trời. Ấy là Ngài phán rằng, khi tâm linh của những người được nghe Lời của Ngài, ấy là họ được nghe tiếng của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời vậy và đó là Tin-Lành cho loài người, vì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã quyết định ban Con một Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ - Danh Ngài là Lời Đức Chúa Trời, cho hết thầy những ai sẽ tin đến Danh Đức Chúa Jêsus Christ mà vâng giữ và tuân theo các mạng lệnh của Ngài. Mạng lệnh mà Đức Chúa Jêsus đã phán đây, không phải dành cho xác thịt của loài người nhưng là cho tâm linh của những người nào nhận biết mình ra từ Đức Chúa Trời mà muốn được trở về với Đức Chúa Trời, để được làm hoà lại với Ngài, hầu cho được làm con của Đức Chúa Trời.

Trong mạng lệnh này, Đức Chúa Jêsus đã tỏ cho chúng ta, là những người đã tin đến Danh Ngài, biết rằng, tự chúng ta sẽ không thể thấp được ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va, vì xác thịt của loài người không được hưởng quyền phép của Nước Đức Chúa Trời. Nhưng nếu chúng ta nhận biết Lễ thật của Lời Đức Chúa Trời và lòng chúng ta tin cậy hoàn toàn các mạng lệnh mà Đức Chúa Jêsus Christ đã phán dạy, tuân theo các mạng lệnh của Ngài, thì chính Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ thấp sáng ngọn đèn của Ngài nơi tâm linh chúng ta.

Châm ngôn 1:20-33: **Sự khôn ngoan hô lên ngoài đường, cất tiếng dội ra nơi phố chợ; Khôn ngoan kêu la ở đầu đường dọn dực ồn ào; Tại cửa thành, và nội trong thành người phán lời mình ra, mà rằng: Hỡi kẻ ngu dốt, các người sẽ mến sự ngu dại cho đến bao giờ? Kẻ nhạo báng sẽ ưa sự nhạo báng, và kẻ đại dốt sẽ ghét sự tri thức cho đến chừng nào? Nhân vì ta trách các người, các người khá trở lại; Kìa, ta sẽ đổ thần linh ta trên các người; Ta sẽ làm cho các người biết những lời của ta. Bởi vì ta kêu gọi, mà các người không khứng nghe, Ta giơ tay ta ra, lại chẳng có ai chú ý; Nhưng các người đã bỏ hết lời khuyên dạy ta, không chịu lời quả trách ta; Nên trong lúc các người bị tai nạn, ta cũng sẽ chê cười, khi sự sợ hãi giáng cho các người, ắt ta sẽ nhạo báng; Khi sự sợ hãi các người xảy đến thình lình như gió bão, tai nạn xông vào các người như cơn trốt, và sự ngặt nghèo, khốn cực giáng trên các người. Bấy giờ chúng nó sẽ kêu cầu cùng ta, nhưng ta sẽ không đáp lời; Sáng sớm chúng nó sẽ tìm ta, nhưng không gặp được. Ấy bởi vì chúng nó ghét sự hiểu biết, không chọn lấy sự kính sợ Đức Giê-hô-va, cũng không muốn theo sự khuyên dạy ta, và chê bai các lời quả trách của ta; Vì vậy chúng nó sẽ ăn bông trái của đường lối mình, và được no nê mưu chước của riêng mình. Vì sự bội nghịch của kẻ ngu dốt sẽ giết chúng nó, và sự yên ổn của kẻ đại dốt sẽ làm hại cho chúng nó. Nhưng ai khứng nghe ta ắt sẽ ở an nhiên vô sự, được bình tịnh, không sợ tai họa nào.**

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ thấp sáng ngọn đèn của Ngài nơi tâm linh chúng ta như thế nào?

Thi-Thiên 18:28: **Chúa thấp sáng ngọn đèn tôi: Giê-hô-va Đức Chúa Trời tôi, soi sáng nơi sự tối tăm tôi.**

Chữ **thấp** - **light**^{H215} chép trong câu 28 trên, đó là chữ **אור** - **owr**, số 0215 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **khiến cho trở nên sự sáng, sự thấp sáng, sự chiếu sáng, sự làm cho sáng ngời lên, sự soi sáng cho mắt được thấy, sự khiến cho hiểu được ý nghĩa của luật pháp, sự làm cho mắt được chiếu sáng;**

Trước hết, chúng ta phải biết rằng, loài người không thể tạo ra lửa, nhưng loài người có thể khiến lửa cháy lên, khi tại đó, loài người tạo điều kiện khiến cho lửa có thể hoạt động được. Điều đó có nghĩa là khi chúng ta muốn có lửa hoặc để nấu thực phẩm, hoặc để đốt lò, hay đốt cháy vật gì, thì loài người phải tạo điều kiện cho lửa được phát ra, như sự cọ sát giữa các vật chất khiến cho lửa phát ra và khi điều kiện đó không còn nữa, thì lửa sẽ tắt. Một trong những điều kiện khiến lửa có thể phát ra, đó là nhiệt độ, rồi đến các vật, chất có thể bắt lửa và cuối cùng là sự va chạm, cọ sát giữa các vật chất tạo ra tia lửa kèm với các vật chất dễ cháy.

Cũng một lẽ đó, nếu tấm lòng của người ta nguội lạnh, thờ ơ, coi thường Lời của Đức Chúa Trời, thì ngọn

đèn của Đức Giê-Hô-Va nơi người ấy không thể thấp sáng lên được.

Khi Đức Giê-Hô-Va thiết lập chức vụ thầy tế lễ trong dân Y-sơ-ra-ên, thì công việc của thầy tế lễ phải làm trong nơi thánh của đền tạm, ngoài các công việc về sự sửa soạn bánh trần thiết, bàn thờ xông hương, thầy tế lễ còn phải chăm sóc cây đèn bảy ngọn tại nơi thánh nữa.

Xuất Ê-díp-tô ký 30:1-8: **Người cũng hãy đóng một cái bàn thờ bằng cây si-tim, để xông hương. Mặt bàn sẽ vuông, bề dài một thước, bề ngang một thước, và bề cao hai thước; bàn thờ sẽ có bốn sừng ló ra. Người hãy bọc vàng ròng trên mặt, bốn cạnh chung quanh và các sừng; còn tứ vi chạy đường viền vàng. Dưới đường viền đó, nơi hai bên, hãy làm hai cái khoen bằng vàng, để xỏ đòn dùi đặt khiêng. Hãy chuốt đòn khiêng bằng cây si-tim, bọc vàng. Người sẽ để bàn thờ đó trước bức màn che hòm bằng chứng đối cùng nắp thi ân trên hòm, là nơi ta sẽ gặp người. Mỗi buổi sớm mai, khi A-rôn làm đèn, sẽ xông hương tại nơi đó. Vào lúc chiều tối, khi A-rôn thắp đèn, cũng sẽ xông hương: ấy là một thứ hương phải xông trước mặt Đức Giê-hô-va luôn luôn, trải qua các đời.**

Bản King James version chép câu 7 và câu 8 như sau: ⁷And Aaron^{H175} shall burn^{H6999} thereon^{H5921} sweet^{H5561} incense^{H7004} every morning^{H1242}: when he dresseth^{H3190} the lamps^{H5216}, he shall burn^{H6999} incense upon it. ⁸And when Aaron^{H175} lighteth^{H5927} the lamps^{H5216} at^{H996} even^{H6153}, he shall burn^{H6999} incense^{H6999} upon it, a perpetual^{H8548} incense^{H7004} before^{H6440} the LORD^{H3068} throughout your generations^{H1755}.

Chữ làm đèn - dresseth^{H3190} the lamps^{H5216} chép trong câu 7, đó là chữ יָבִיב - yatab, số 3190 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *làm cách vui lòng, làm cách vừa ý, làm cách vui sướng, làm cách vui mừng, làm cách hoàn hảo, làm cách tốt lành, làm cách đúng đắn, cách đẹp đẽ, cách siêng năng, cần mẫn*;

Chữ thắp đèn - lighteth^{H5927} the lamps^{H5216} chép trong câu 8 trên, đó là chữ אֶלַח - alah, số 5927 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *khiến cho được tôn cao, cất giọng cao lên, làm cho bay lên, phóng tới phía trước, bắn tên về phía trước, khuấy động tâm trí lên, làm cho nóng lên, đem đến những sự ban cho, mở rộng giới hạn*;

Chữ đèn - the lamps^{H5216} chép trong hai câu trên, đó là chữ נִיר - niyr, số 5216 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *đèn, để chiếu ánh sáng ra*.

Chữ buổi sớm mai - morning^{H1242} chép trong câu 7 trên, đó là chữ בֹקֶר - boqer, số 1242 ra từ chữ בִּקְר - baqar, số 1239 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *buổi sáng sớm, lúc mặt trời mọc lên, khi kết thúc ban đêm, làm cho được vui mừng sau nỗi đau buồn, sau tai họa, sau đêm đen; sự tìm kiếm, để tìm đường, để cầu hỏi cho biết đường lối; sự cân nhắc, sự quan tâm, để ý đến điều cần phải hiểu biết*.

Chữ lúc chiều tối - even^{H6153} (viết tắt của chữ evening) chép trong câu 8 trên, đó là chữ עֶרֶב - ereb, số 6153 ra từ chữ עֲרַב - arab, số 6150 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *buổi chiều tối, trở nên tối, lúc mặt trời lặn*,

Chức vụ thầy tế lễ trong dân Y-sơ-ra-ên là bóng về chức vụ thầy tế lễ của Nước Đức Chúa Trời, mà các môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ cũng như những người tin Đức Chúa Jêsus Christ là những người sẽ được Thánh-Linh của Đấng Christ đào tạo, để trở nên môn đồ của Đấng Christ.

Công việc của các thầy tế lễ trong dân Y-sơ-ra-ên khi phục vụ nơi đền tạm, đó là bóng về chức vụ dạy Luật pháp của Đức Chúa Trời cho tuyển dân của Đức Chúa Trời và ngọn đèn đặt tại nơi thánh của đền tạm đó là bóng về tâm linh, tâm trí của những người thuộc về Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời.

Vì Đức Chúa Trời là Thần, Ngài không ngự nơi đền tạm do tay người ta dựng nên và đền tạm mà Đức Giê-Hô-Va đã mạng lệnh cho Môi-se dựng nên nơi đồng vắng đó, là bóng về việc chức vụ của những người được Đức Chúa Trời chọn, sẽ giảng dạy Luật pháp của Đức Chúa Trời cho tuyển dân của Đức Chúa Trời, khi Hội-Thánh của Đức Chúa Trời còn hiện diện trên đất này, mà thân thể của những người được cứu chuộc đó là đền thờ của Đức Chúa Trời.

Cùng một công việc khiến cho ngọn đèn được thắp sáng lên, nhưng được Lời Chúa chép cách riêng biệt, giữa thời gian của **buổi sớm mai** (buổi sáng) và thời gian của **buổi chiều tối**, đều mang ý nghĩa thuộc linh.

Theo ý nghĩa của chữ **buổi sớm mai** trong gốc của tiếng Hê-bơ-rơ, đó là khi người tin Chúa đối diện với những sự thuộc về hậu quả của quá khứ, hậu quả của những sự mà người đó đã vì thiếu sự hiểu biết về Luật pháp của Đức Chúa Trời, mà làm những điều không nên làm, vì cơ đó mà bị thất bại, bị thiệt hại và bây giờ là lúc người đó cần nhận biết ý Chúa cùng sự hiểu biết về Lễ thật, liên quan đến mọi sự mà người ấy đã trải qua, hầu cho nhờ sự hiểu biết ý muốn của Chúa, mà người ấy sẽ vượt qua được những sự thử thách, những sự

cám dỗ, để được thành công, được thịnh vượng và giữ vững được đức tin của mình nơi Lời của Đức Chúa Trời.

Chúng ta hãy xem Lời Chúa phán gì về lễ thật này.

Châm ngôn 8:12-21: Ta, là sự khôn ngoan, đồng ở với sự thông minh, và tìm được sự hiểu biết, và sự dễ dặt. Sự kính sợ Đức Giê-hô-va, ấy là ghét điều ác; Ta ghét sự kiêu ngạo, xác xược, con đường ác, và miệng gian tà. Mưu luận và sự thông thạo đều thuộc về ta; Ta là sự thông sáng; năng lực vốn thuộc về ta. Nhờ ta, các vua cai trị, và những quan trưởng định sự công bình. Nhờ ta, các quan trưởng, người tước vị, và các quan xét thế gian đều quản hạt. Ta yêu mến những người yêu mến ta, phàm ai tìm kiếm ta sẽ gặp ta. Sự giàu có, sự tôn trọng, của cải bền lâu, và sự công bình, đều ở nơi ta. Bông trái ta tốt hơn vàng, đến đổi hơn vàng ròng; Hoa lợi của ta quý hơn bạc cao. Ta đi trong con đường công bình, giữa các lối ngay thẳng, đặt làm cho kẻ yêu mến ta hưởng được của cải thật, và làm cho đầy dẫy các kho tàng của họ.

Bản King James version chép câu 17 như sau: ^{H157}I love ^{H157}them that love ^{H157}me; and those that seek ^{H7836}me early ^{H7836}shall find ^{H4672}me.

אֲנִי (אֲהַבְיָה) [אֲהַבְיָה] אֶהֱבֶה וּמִשְׁחָרִי יִמְצְאוּנִי WTT Proverbs 8:17

Có nghĩa là: *Ta yêu những người nào yêu Ta, và những người nào sớm tìm kiếm Ta sẽ gặp Ta.*

Bản tiếng Việt đã dịch thiếu chữ **sớm** này, là sự chỉ về thời gian, hoàn cảnh, sự việc xảy đến với người ta.

Chữ **sớm** - early ^{H7836} đã chép trong câu 17 trên, đó là chữ שָׁחַר - shachar, số 7836 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *cố tìm cho được, tìm kiếm sớm nhất về thời gian, sớm nhất về hoàn cảnh, tìm kiếm kịp thời, đúng lúc;*

Trong bất kỳ một công việc gì, hoặc khó khăn hay đơn giản, hoặc hoàn cảnh có ra thế nào, người tin Chúa phải nhận biết một nguyên tắc, đó là *Ngoài Đức Chúa Jêsus ra, chúng ta chẳng làm chi được* (Giăng 15:5).

Sau mỗi một ngày giảng cho đoàn dân đông kéo đến để nghe Đạo của Đức Chúa Trời, Đức Chúa Jêsus lại tách riêng mình ra để cầu nguyện với Đức Chúa Cha. Theo thời gian của dân Y-sơ-ra-ên, thì từ 6 giờ chiều được kể là bắt đầu của một ngày mới. Chúa Jêsus đã tìm kiếm ý muốn của Đức Chúa Cha cho công việc của buổi sáng sẽ đến, chứ Ngài không đợi khi buổi sáng đến rồi thì Ngài mới cầu nguyện với Đức Chúa Cha.

Đức Chúa Jêsus Christ là thầy tế lễ thượng phẩm của Đức Chúa Trời chí cao, Ngài đã thi hành chức vụ thầy tế lễ ngay trên đất này và Ngài đã dạy các môn đồ của Ngài không chỉ bằng Lời giảng, mà Ngài còn dạy họ qua những công việc của Ngài.

Khi Đức Chúa Jêsus cầu nguyện vào lúc chiều tối, nghĩa là sau một thời gian (thuộc về ban ngày) của một ngày thi hành chức vụ rao giảng Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời, Chúa Jêsus đã biệt riêng mình ra để **thắp đèn**. Chữ **thắp đèn** - lighteth ^{H5927} the lamps ^{H5216} chép trong sách Xuất Ê-díp-tô ký 30 câu 8, đó là chữ עָלָה - alah, số 5927 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *khuyến cho được tôn cao, cất giọng cao lên, làm cho bay lên, phóng tới phía trước, bắn tên về phía trước, khuấy động tâm trí lên, làm cho nóng lên, đem đến những sự ban cho, mở rộng giới hạn;*

Chức vụ của những người được Đức Chúa Jêsus Christ giao phó cho làm môn đồ của Ngài, cũng có nghĩa là chức vụ thầy tế lễ nhà Vua (mà Đức Chúa Jêsus Christ là Vua của muôn vua, là chúa của muôn chúa). Các tông đồ của Đức Chúa Jêsus Christ sẽ phải dạy những người được cứu chuộc bởi huyết của Đức Chúa Jêsus Christ nhận biết trách nhiệm của mình, theo như Lời Đức Chúa Trời đã chép về mình, như mạng lệnh mà Đức Chúa Jêsus đã phán với các môn đồ của Ngài, trước khi Ngài ngự về thiên đàng với Đức Chúa Cha:

Ma-thi-ơ 28:18-20: Đức Chúa Jêsus đến gần, phán cùng môn đồ như vậy: Hết cả quyền phép ở trên trời và dưới đất đã giao cho ta. Vậy, hãy đi dạy dỗ muôn dân, hãy nhân danh Đức Cha, Đức Con, và Đức Thánh Linh mà làm phép báp tem cho họ, và dạy họ giữ hết cả mọi điều mà ta đã truyền cho các người. Và nầy, ta thường ở cùng các người luôn cho đến tận thế.

Theo nguyên văn của tiếng Hy-lạp (Greek) ba câu trên có nghĩa là: *Đức Chúa Jêsus đến gần, phá vỡ sự im lặng và phán với họ rằng: Hết thảy mọi quyền phép (mọi quyền phép của sự cai trị, mọi sự thống trị, mọi nguyên tắc, mọi quyền lực) ở trên trời (trong thiên đàng, trong vũ trụ) và trên đất đã được ban cho Ta. Hãy đi khiến muôn dân trở nên môn đồ Ta, báp-tem họ vào trong Danh của Đức Chúa Cha và của Đức Chúa Con và của Đức Thánh-Linh. Dạy họ tuân theo tất cả các mạng lệnh mà Ta đã phán dạy các người, và nầy, Ta ở cùng các người (trong tất cả các ngày, trong mọi hoàn cảnh, mọi lúc, mọi nơi, mọi duyên cớ, mọi trường hợp, liên tục không rời khỏi) cho đến khi mọi sự được hoàn thành cho thế hệ (thời đại) này.*

Một nguyên tắc mà hết thảy mọi người tin Chúa phải tôn trọng và phải vâng phục cách hoàn toàn các mạng

lệnh của Đức Chúa Jêsus Christ - Đấng cứu chuộc loài người, đó là: Chỉ những người nào được Đức Chúa Jêsus Christ chỉ định vào chức vụ rao giảng Tin-Lành quyền phép của Nước Đức Chúa Trời, mới được gọi là môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ. Đức Chúa Jêsus Christ đã không tự ý chỉ định những người này, nhưng là Đức Chúa Cha, Đấng đã chọn những người nào được làm môn đồ của Con một Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ và Thánh-Linh của Đức Chúa Jêsus Christ sẽ ở trên những người đó và Ngài cùng làm việc với họ, để làm cho vững đạo.

Giăng 17:1-10: Đức Chúa Jêsus phán như vậy, đoạn, ngước mắt lên trời mà rằng: Thưa Cha, giờ đã đến; xin làm vinh hiển Con, hầu cho Con cũng làm vinh hiển Cha, và nhân quyền phép Cha đã ban cho Con cai trị loài xác thịt, Con được ban sự sống đời đời cho những kẻ mà Cha đã giao phó cho Con. Vả, sự sống đời đời là nhìn biết Cha, tức là Đức Chúa Trời có một và thật, cùng Jêsus Christ, là Đấng Cha đã sai đến. Con đã tôn vinh Cha trên đất, làm xong công việc Cha giao cho làm. Cha ôi! bây giờ xin lấy sự vinh hiển Con vốn có nơi Cha trước khi chưa có thể gian mà làm vinh hiển Con nơi chính mình Cha. Con đã tỏ danh Cha ra cho những người Cha giao cho Con từ giữa thế gian; họ vốn thuộc về Cha, Cha giao họ cho Con, và họ đã giữ lời Cha. Hiện nay họ đã biết rằng mọi sự Cha đã giao cho Con đều là từ Cha mà đến. Vì Con đã truyền cho họ những lời Cha đã truyền cho Con, và họ đã nhận lấy; nhìn biết quả thật rằng Con đến từ nơi Cha, và tin rằng ấy là Cha sai Con đến. Con vì họ mà cầu nguyện; chẳng phải vì thế gian mà cầu nguyện, nhưng vì kẻ Cha đã giao cho Con, bởi chưng họ thuộc về Cha. Phàm mọi điều thuộc về Con tức là thuộc về Cha, mọi điều thuộc về Cha tức là thuộc về Con, và Con nhân họ được tôn vinh.

Vì sự chối bỏ Lời của Đức Chúa Trời mà A-đam phạm tội phải chết đời đời và cũng vì tội lỗi đó mà ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va nơi loài người (ra từ A-đam) đều bị thiếu mất sự sáng thật của Đức Chúa Trời, vì có đó mà loài người phải bị ngồi trong bóng của sự chết. Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban giá cứu chuộc cho loài người, tức là cho hết thảy những người nào tin đến Danh Đức Chúa Jêsus Christ - Con một của Đức Chúa Trời. Để người tin Chúa, cả thân thể và tâm linh, cùng bước đi được trên con đường mà Đức Chúa Jêsus Christ đã ban cho, để được hưởng sự cứu chuộc, thì ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va nơi tâm linh người ấy phải được thấp sáng.

Để phục hồi và thấp sáng ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va nơi tâm linh những người tin Chúa, không phải là một việc đơn giản, như hướng dẫn người ta cầu nguyện tiếp nhận Đức Chúa Jêsus Christ là xong, vì ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va chính là thần linh và sự sống mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người. Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là Đấng công bình, không có sự tây vị trong Ngài, vì thế cho nên, để phục hồi lại ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va nơi tâm linh của bất kỳ người nào, thì những người đó phải có sự hiểu biết về Luật pháp công bình và thánh khiết của Đức Chúa Trời, vì nếu người ta không hiểu biết ý nghĩa cùng quyền phép của Lời Đức Chúa Trời, thì người ta sẽ không có đức tin để vâng giữ và tuân theo Luật pháp của Đức Chúa Trời.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là Đấng toàn năng, sự Khôn ngoan của Ngài là không thể dò, nhưng Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẵn lòng ban sự khôn ngoan đó cho những người nào kính sợ Ngài và yêu mến Luật pháp của Ngài. Mọi sự thuộc về sự cứu chuộc đã được Đức Giê-Hô-Va sẵn lòng ban cho những người nào sẽ tin đến Danh Con một của Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ, nhưng nếu không có những người giảng dạy Lễ thật là sự sáng thật cho những người muốn nhận được cứu chuộc đó, hầu cho những người đó được biết Lễ thật của sự cứu chuộc, thì không ai có thể nhận được sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là Đấng Mưu luận, Ngài biết trước mọi sự và Ngài ở trong mọi sự đó, nên Ngài đã chọn, đã chỉ định những người đã được Ngài định vào chức vụ của người thay Ngài răn bảo, dạy dỗ những người sẽ được cứu chuộc bởi huyết của Con một rất yêu dấu của Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ. Ngoài những người đã được Đức Giê-Hô-Va chọn lựa ra, không ai có thể làm được công việc này và Đức Giê-Hô-Va sẽ phán xét hết thảy những kẻ tự ý mình nhảy vào chiếm chức trọng đó và Ngài gọi những người đó là quân trộm cướp.

Rô-ma 8:28-34: Vả, chúng ta biết rằng mọi sự hiệp lại làm ích cho kẻ yêu mến Đức Chúa Trời, tức là cho kẻ được gọi theo ý muốn Ngài đã định. Vì những kẻ Ngài đã biết trước, thì Ngài cũng đã định sẵn để nên giống như hình bóng Con Ngài, hầu cho Con này được làm Con cả ở giữa nhiều anh em; còn những kẻ Ngài đã định sẵn, thì Ngài cũng đã gọi, những kẻ Ngài đã gọi, thì Ngài cũng đã xưng là công

binh, và những kẻ Ngài đã xưng là công bình, thì Ngài cũng đã làm cho vinh hiển. Đã vậy thì chúng ta sẽ nói làm sao? Nếu Đức Chúa Trời vừa giúp chúng ta, thì còn ai nghịch với chúng ta? Ngài đã không tiếc chính Con mình, nhưng vì chúng ta hết thảy mà phó Con ấy cho, thì Ngài há chẳng cũng sẽ ban mọi sự luôn với Con ấy cho chúng ta sao? Ai sẽ kiện kẻ lựa chọn của Đức Chúa Trời: Đức Chúa Trời là Đấng xưng công bình những kẻ ấy. Ai sẽ lên án họ ư? Đức Chúa Jêsus Christ là Đấng đã chết, và cũng đã sống lại nữa, Ngài đang ngự bên hữu Đức Chúa Trời, cầu nguyện thế cho chúng ta.

Các môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ có trách nhiệm rao giảng Tin-Lành quyền phép của Nước Đức Chúa Trời cho muôn dân, là công việc trang bị sự sáng thật cho tâm linh của người ta, vì tâm linh của loài người là một ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va, ngọn đèn đó phải được thắp sáng, để tỏ cho tâm linh đó nhận biết trách nhiệm của mình là phải trỗi dậy, nhận lấy sự thương xót của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời mà quản trị xác thịt mình, và sẽ được nhận sự sáng thật của Ngài, như Lời Chúa đã phán qua tiên tri Ê-sai.

Ê-sai 60:1-5: **Hãy dậy lên, và sáng lòa ra! Vì sự sáng người đã đến, và vinh quang Đức Giê-hô-va đã mọc lên trên người. Này, sự tối tăm vây phủ đất, sự u ám bao bọc các dân; song Đức Giê-hô-va dậy lên trên người, vinh quang Ngài tỏ rạng trên người. Các dân tộc sẽ đến nơi sự sáng người, các vua sẽ đến nơi sự chói sáng đã mọc lên trên người. Hãy ngược mắt lên xung quanh người, và nhìn xem: họ nhóm lại hết thảy, và đến cùng người. Con trai người đến từ xa, con gái người sẽ được bông ả trong cánh tay. Bấy giờ người sẽ thấy và được chói sáng, lòng người vừa rung động vừa nở nang; vì sự dư dật dưới biển sẽ trở đến cùng người, sự giàu có các nước sẽ đến với người.**

Ê-phê-sô 5:14: **Cho nên có chép rằng: Người đang ngủ, hãy thức, hãy vùng dậy từ trong đám người chết, thì Đấng Christ sẽ chiếu sáng người.**

Chức vụ môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ là rất quan trọng, vì đó là công việc mà Đức Chúa Jêsus Christ đã đến thế gian này để thi hành theo mạng lệnh của Đức Chúa Cha, là ban sự cứu chuộc cho muôn dân. Đức Chúa Jêsus Christ đã giao công việc này cho các môn đồ của Ngài, trước khi Ngài trở về với Đức Chúa Cha, nhưng Đức Chúa Jêsus Christ đã không chỉ giao phó công việc cho, mà Ngài còn trang bị quyền phép của Ngài cho những người sẽ được gọi vào chức vụ môn đồ này, mà quyền phép đó là đến từ Đức Thánh-Linh, là Thánh-Linh của Đấng Christ. Vì việc thắp sáng ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va nơi loài người không phải là công việc của xác thịt, nhưng thuộc về thần linh, nên những người được chọn làm môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ phải được trang bị quyền phép của Đức Thánh-Linh, là Thần Lẽ thật, để được Ngài dắt dẫn vào trong các Lễ thật của Ngài, vì Lễ thật chính là sự sáng thật mà hết thảy tâm linh của những người được cứu chuộc bởi huyết của Đức Chúa Jêsus Christ phải nhận được, hầu cho ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va ở trong họ được thắp sáng.

Để có thể đào tạo một người tin Chúa được trở nên môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ, thì chính những người được Đức Chúa Jêsus Christ chỉ định vào chức vụ rao giảng Tin-Lành quyền phép của Nước Đức Chúa Trời phải trước hết được Đức Thánh-Linh xúc dầu cho, để nhờ quyền phép của Đức Thánh-Linh và của Lễ thật mà người đó thực sự xứng đáng là môn đồ của Đấng Christ. Bấy giờ, Đức Thánh-Linh sẽ cùng làm việc với các môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ, (cũng được gọi là tôi tớ của Đức Chúa Jêsus Christ), những người đó sẽ nhân Danh Đức Chúa Jêsus Christ mà khiến muôn dân được trở nên môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ.

Vì mục đích Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời tạo nên loài người đã được tỏ ra rõ ràng, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời tìm một dòng dõi thánh, là dòng dõi thầy tế lễ của Nước Đức Chúa Trời, mà Vua của Nước Đức Chúa Trời chính là Đức Chúa Jêsus Christ, Thầy tế lễ thượng phẩm của Đức Chúa Trời. Trong ý nghĩa thuộc linh thì **thầy tế lễ** có nghĩa là **giáo sư dạy luật**. Hết thảy mọi người tin Chúa phải trở nên giống như Đấng Christ, điều đó có nghĩa hết thảy những người được cứu chuộc bởi huyết của Đức Chúa Jêsus Christ, sẽ làm công việc mà Đức Chúa Jêsus Christ đã làm trên đất này, mà ý nghĩa của Danh Jêsus là sự làm chứng cho loài người biết rằng: **“Giê-hô-va là Đấng Cứu Chuộc”**

Trách nhiệm của hết thảy mọi người tin Chúa là phải làm chứng về Đức Chúa Jêsus Christ, không phải là nói về Đức Chúa Jêsus Christ, hay là nói về sự cứu chuộc, mà là làm chứng về Đức Chúa Jêsus Christ, Đấng cứu chuộc loài người, mà chính mỗi người tin Chúa phải là một nhân chứng về sự cứu chuộc của Đấng Christ.

Nhiều người tin Chúa đã không thật sự hiểu biết ý nghĩa của sự cứu chuộc, vì những người đứng giảng cho họ nghe về sự cứu chuộc đó, đã không phải do Đức Chúa Jêsus Christ chỉ định vào chức vụ rao giảng Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời. Những người đó chưa thật sự được hưởng sự cứu chuộc của Đức Chúa Jêsus Christ.

Khi nói đến sự cứu chuộc là nói đến giá cứu chuộc những sự đã bị bán (cách bất hợp pháp), đã bị cầm cố.

Khi nói đến sự cứu chuộc là nói đến người(vật) đã bị bán cách bất hợp pháp, cùng là nói đến Chủ của kẻ (vật) đã bị bán, cùng là nói đến quyền lực cầm buộc kẻ (vật) đã bị bán (tức là kẻ cần được chuộc lại).

Khi nói đến sự cứu chuộc là nói đến sự mua lại, chuộc lại người (vật) đã bị bán, theo đúng phẩm chất, giá trị, tiêu chuẩn, chất lượng của vật đó khi bị bán.

Bây giờ chúng ta hãy xem loài người, là tạo vật của Giê-hô-va Đức Chúa Trời, đã bị bán như thế nào và giá trị thật của loài người trước khi bị bán, theo như Lời Đức Chúa Trời đã chép.

Thân thể của loài người, là con của Đức Chúa Trời, được tạo nên giống như Đức Chúa Trời, cùng với quyền phép của Đức Chúa Trời ban cho, để cai trị công việc do tay Đức Chúa Trời làm nên trên đất này.

Sáng thế ký 1:26-31: Đức Chúa Trời phán rằng: Chúng ta hãy làm nên loài người như hình ta và theo tượng ta, đặng quản trị loài cá biển, loài chim trời, loài súc vật, loài côn trùng bò trên mặt đất, và khắp cả đất. Đức Chúa Trời dựng nên loài người như hình Ngài; Ngài dựng nên loài người giống như hình Đức Chúa Trời; Ngài dựng nên người nam cùng người nữ. Đức Chúa Trời ban phước cho loài người và phán rằng: Hãy sanh sản, thêm nhiều, làm cho đầy dẫy đất; hãy làm cho đất phục tùng, hãy quản trị loài cá dưới biển, loài chim trên trời cùng các vật sống hành động trên mặt đất. Đức Chúa Trời lại phán rằng: Này, ta sẽ ban cho các ngươi mọi thứ cỏ kết hạt mọc khắp mặt đất, và các loài cây sanh quả có hạt giống; ấy sẽ là đồ ăn cho các ngươi. Còn các loài thú ngoài đồng, các loài chim trên trời, và các động vật khác trên mặt đất, phàm giống nào có sự sống thì ta ban cho mọi thứ cỏ xanh đặng dùng làm đồ ăn; thì có như vậy. Đức Chúa Trời thấy các việc Ngài đã làm thật rất tốt lành. Vậy, có buổi chiều và buổi mai; ấy là ngày thứ sáu.

Thi-Thiên 8:4-9: Loài người là gì, mà Chúa nhớ đến? Con loài người là chi, mà Chúa thăm viếng nó? Chúa làm người kém Đức Chúa Trời một chút, đội cho người sự vinh hiển và sang trọng. Chúa ban cho người quyền cai trị công việc tay Chúa làm, khiến muôn vật phục dưới chân người: Cả loài chiên, loài bò, đến đến các thú rừng, chim trời và cá biển, cùng phàm vật gì lợi đi các lối biển. Hỡi Đức Giê-hô-va là Chúa chúng tôi, Danh Chúa được sang cả trên khắp trái đất biết bao!

Tội lỗi của A-đam đã bán loài người cho tội lỗi và ma quỷ là kẻ gây ra sự đó, đã cầm buộc loài người trong tội lỗi, từ khi người ta còn ở trong lòng mẹ.

Sáng thế ký 2:15-17: Giê-hô-va Đức Chúa Trời đem người ở vào cảnh vườn Ê-đen để trông và giữ vườn. Rồi, Giê-hô-va Đức Chúa Trời phán dạy rằng: Ngươi được tự do ăn hoa quả các thứ cây trong vườn; nhưng về cây biết điều thiện và điều ác thì chớ hề ăn đến; vì một mai ngươi ăn chắc sẽ chết.

Sáng thế ký 3:1-19: Vả, trong các loài thú đồng mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã làm nên, có con rắn là giống quỷ quyet hơn hết. Rắn nói cùng người nữ rằng: Mà chi! Đức Chúa Trời há có phán dặn các ngươi không được phép ăn trái các cây trong vườn sao? Người nữ đáp rằng: Chúng ta được ăn trái các cây trong vườn, song về phần trái của cây mọc giữa vườn, Đức Chúa Trời có phán rằng: Hai người chẳng nên ăn đến và cũng chẳng nên đá-động đến, e khi hai người phải chết chẳng. Rắn bèn nói với người nữ rằng: Hai người chẳng chết đâu; nhưng Đức Chúa Trời biết rằng hễ ngày nào hai người ăn trái cây đó, mắt mình mở ra, sẽ như Đức Chúa Trời, biết điều thiện và điều ác. Người nữ thấy trái của cây đó bộ ăn ngon, lại đẹp mắt và quý vì để mở trí khôn, bèn hái ăn, rồi trao cho chồng đứng gần mình, chồng cũng ăn nữa. Đoạn, mắt hai người đều mở ra, biết rằng mình lỏa lồ, bèn lấy lá cây vả đóng khố che thân. Lối chiều, nghe tiếng Giê-hô-va Đức Chúa Trời đi ngang qua vườn, A-đam và vợ ẩn mình giữa bụi cây, để tránh mặt Giê-hô-va Đức Chúa Trời. Giê-hô-va Đức Chúa Trời kêu A-đam mà phán hỏi rằng: Ngươi ở đâu? A-đam thưa rằng: Tôi có nghe tiếng Chúa trong vườn, bèn sợ, bởi vì tôi lỏa lồ, nên đi ẩn mình. Đức Chúa Trời phán hỏi: Ai đã chỉ cho ngươi biết rằng mình lỏa lồ? Ngươi có ăn trái cây ta đã dặn không nên ăn đó chẳng? Thưa rằng: Người nữ mà Chúa đã để gần bên tôi cho tôi trái cây đó và tôi đã ăn rồi. Giê-hô-va Đức Chúa Trời phán hỏi người nữ rằng: Ngươi có làm điều chi vậy? Người nữ thưa rằng: Con rắn dỗ dành tôi và tôi đã ăn rồi. Giê-hô-va Đức Chúa Trời bèn phán cùng rắn rằng: Vì mày đã làm điều như vậy, mày sẽ bị rửa sả trong vòng các loài súc vật, các loài thú đồng, mày sẽ bò bằng bụng và ăn bụi đất trọn cả đời. Ta sẽ làm cho mày cùng người nữ, dòng dõi mày cùng dòng dõi người nữ nghịch thù nhau. Người sẽ giày đạp đầu mày, còn mày sẽ cắn gót chân người. Ngài phán cùng người nữ rằng: Ta sẽ thêm điều cực khổ bội phần trong cơn thai nghén; ngươi sẽ chịu đau đớn mỗi khi sanh con; sự dục vọng người

phải xu hướng về chồng, và chồng sẽ cai trị người. Ngài lại phán cùng A-đam rằng: Vì người nghe theo lời vợ mà ăn trái cây ta đã dặn không nên ăn, vậy, đất sẽ bị rửa sả vì người; trọn đời người phải chịu khó nhọc mới có vật đất sanh ra mà ăn. Đất sẽ sanh chông gai và cây tật lê, và người sẽ ăn rau của đồng ruộng; người sẽ làm đổ mồ hôi trán mới có mà ăn, cho đến ngày nào người trở về đất, là nơi mà có người ra; vì người là bụi, người sẽ trở về bụi.

Rô-ma 7:14-23: Vả, chúng ta biết luật pháp là thuộc linh; nhưng tôi là tánh xác thịt đã bị bán cho tội lỗi. Vì tôi không hiểu điều mình làm: tôi chẳng làm điều mình muốn, nhưng làm điều mình ghét. Song nếu tôi làm điều mình chẳng muốn, thì bởi đó nhận biết luật pháp là tốt lành. Bấy giờ chẳng phải tôi làm điều đó nữa, nhưng ấy là tội lỗi ở trong tôi. Vả, tôi biết điều lành chẳng ở trong tôi đâu, nghĩa là trong xác thịt tôi, bởi tôi có ý muốn làm điều lành, nhưng không có quyền làm trọn; vì tôi không làm điều lành mình muốn, nhưng làm điều dữ mình không muốn. Ví bằng tôi làm điều mình không muốn, ấy chẳng phải là tôi làm điều đó nữa, nhưng là tội lỗi ở trong tôi vậy. Vậy tôi thấy có luật nầy trong tôi: khi tôi muốn làm điều lành, thì điều dữ dính dấp theo tôi. Vì theo người bề trong, tôi vẫn lấy luật pháp Đức Chúa Trời làm đẹp lòng; nhưng tôi cảm biết trong chi thể mình có một luật khác giao chiến với luật trong trí mình, bắt mình phải làm phu tù cho luật của tội lỗi, tức là luật ở trong chi thể tôi vậy.

Ê-sai 48:8: Hỡi Y-sơ-ra-ên, vì ta biết người cứng cỏi, gáy người là gân sắt, trán người là đồng, nên ta đã phán những sự đó từ xưa, đã dạy người về những sự đó trước khi chưa đến, kéo người nói rằng: Ấy là thần tượng ta đã làm nên, tượng chạm hoặc đúc của ta đã dạy biểu mọi điều đó. Người đã nghe rồi, hãy thấy mọi điều đó, sao các người không nói phô đi? Từ nay về sau, ta tỏ ra những sự mới, là sự kín nhiệm người chưa biết. Bấy giờ những sự đó mới dựng nên, không phải ngày xưa đã có; trước ngày nầy người chưa nghe chi hết, kéo người nói rằng: Nầy, ta biết sự đó rồi! Không, thật người chưa từng nghe, chưa từng biết, tai người chưa mở ra; vì ta biết rằng người làm gian dối luôn, từ trong lòng mẹ đã được gọi là bội nghịch.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là Đấng duy nhất có quyền cứu chuộc loài người ra khỏi quyền lực của sự tội và sự chết, và giá cứu chuộc loài người cũng bởi Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời mà có.

Gióp 33:14-30: Vì Đức Chúa Trời phán một lần, hoặc hai lần; nhưng người ta không để ý đến. Ngài phán trong chiêm bao, trong dị tượng ban đêm, lúc người ta ngủ mê, nằm ngủ trên giường mình; Bấy giờ Ngài mở lỗ tai loài người, niêm phong lời giáo huấn mà Ngài dạy cho họ, hầu cho trở loài người khỏi điều họ toan làm, và giấu họ tánh kiêu ngạo, cứu linh hồn họ khỏi cái huyết, và mạng sống khỏi bị gươm giết, loài người nằm trên giường mình bị đau đớn sửa phạt, và xương cốt người hằng tranh chạm nhau mãi mãi, miệng người bèn lấy làm gớm ghiếc vật thực, và linh hồn người ghét những đồ ăn mỹ vị. Thịt người bị tiêu hao không còn thấy nữa, và xương người, mà trước chẳng thấy được, bèn bị lộ ra. Linh hồn người đến gần cái hầm, và sự sống người xích lại kẻ giết. Nếu trong một ngàn thiên sứ, có một thiên sứ làm kẻ truyền giải cho người, để chỉ dạy người biết điều ngay thẳng cho người, ắt Đức Chúa Trời làm ơn cho người và phán rằng: “Hãy giải cứu nó khỏi bị sa xuống cái hầm; Ta đã tìm đặng giá cứu chuộc rồi”. Người sẽ được thẳng da mát thịt như buổi thơ ấu; Người trở lại ngày đang thì. Người cầu nguyện cùng Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời bèn đoái thương người, khiến người vui mừng xem thấy mặt Ngài, và Ngài trả lại sự công bình cho người. Đoạn, người đó sẽ hát trước mặt loài người, mà rằng: “Tôi đã phạm tội, làm hư hoại sự ngay thẳng, song chẳng có ích gì cho tôi. Đức Chúa Trời có giải cứu linh hồn tôi khỏi sa xuống hầm, và sự sống tôi sẽ thấy ánh sáng.” Kìa, các việc ấy Đức Chúa Trời làm cho loài người; Đến hai lần, hoặc ba lần, đặng khiến linh hồn người trở lại khỏi cái hầm, hầu cho người được ánh sáng kẻ sống chiếu vào cho.

Lời Chúa đã cho chúng ta biết, giá cứu chuộc loài người đã có, nhưng giá cứu chuộc đó không tự tìm đến với loài người và loài người cũng không vì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã có giá cứu chuộc mà loài người tự nhiên được cứu chuộc. Nhưng giữa loài người với Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời cần phải có sự bảo lãnh, mà sự bảo lãnh này phải theo đúng Luật pháp công bình của Đức Chúa Trời. Sự bảo lãnh đó phải đạt tiêu chuẩn thánh khiết và công bình của Đức Chúa Trời, nghĩa là phải đại diện cho loài người được tạo nên theo ảnh tượng của Đức Chúa Trời và giống như Đức Chúa Trời. Đấng bảo lãnh cho loài người ở trước mặt Đức Chúa Trời đó chính là Con một của Đức Chúa Trời, Danh Ngài là Đức Chúa Jêsus Christ. Để bảo lãnh loài người ở trước mặt

Đức Chúa Trời, Con một của Đức Chúa Trời phải trở nên loài người và chính Con một của Đức Chúa Trời phải trở thành sứ giả của Đức Chúa Trời, tức là **làm kẻ truyền giải cho người, để chỉ dạy người biết điều ngay thẳng cho người**, bấy giờ, khi loài người đã nhận biết được Lễ thật của sự cứu chuộc, Đức Giê-Hô-Va sẽ ban cho những người nào đã nhận biết Lễ thật mà tin vào Danh của Đức Chúa Jêsus Christ, Đấng cứu chuộc mình.

Hê-bơ-rơ 2:9-18: **Nhưng Đức Chúa Jêsus nầy, mà đã ở dưới các thiên sứ một chút, chúng ta thấy Ngài, vì sự chết Ngài đã chịu được đội mào triều vinh hiển tôn trọng. Ấy vậy, bởi ân điển của Đức Chúa Trời, Đức Chúa Jêsus đã vì mọi người nếm sự chết. Thật, Đấng mà muôn vật hướng về Ngài và bởi Ngài, vì muốn đem nhiều con đến sự vinh hiển, thì đã khiến Đấng làm cội rễ sự cứu rỗi của những con ấy, nhờ sự đau đớn mà nên trọn lành, là phải lắm. Vì Đấng làm nên thánh và kẻ được nên thánh, đều bởi một Cha mà ra. Cho nên Ngài không thẹn mà gọi những kẻ đó là anh em, khi Ngài có phán: Tôi sẽ truyền danh Chúa cho anh em tôi; Và ngợi khen Chúa ở giữa hội. Ngài lại phán: Ta sẽ phó thác ta cho Chúa. Lại phán: Ta đây, ta với các con cái mà Đức Chúa Trời đã ban cho ta. Vậy thì, vì con cái có phần về huyết và thịt, nên chính Đức Chúa Jêsus cũng có phần vào đó, hầu cho Ngài bởi sự chết mình mà phá diệt kẻ cầm quyền sự chết, là ma quỷ, lại cho giải thoát mọi người vì sợ sự chết, bị cầm trong vòng tội mọi trọn đời. Vì quả thật không phải Ngài đến vừa giúp các thiên sứ, bèn là vừa giúp dòng dõi của Áp-ra-ham. Nhân đó, Ngài phải chịu làm giống như anh em mình trong mọi sự, hầu cho đối với Đức Chúa Trời, trở nên thầy tế lễ thượng phẩm, hay thương xót và trung tín, dâng đền tội cho chúng dân. Vả, vì chính mình Ngài chịu khổ trong khi bị cám dỗ, nên có thể cứu những kẻ bị cám dỗ vậy.**

1 Ti-mô-thê 2:1-6a: **Vậy, trước hết mọi sự ta dặn rằng, phải khẩn nguyện, cầu xin, kêu van, tạ ơn cho mọi người, cho các vua, cho hết thảy các bậc cầm quyền, để chúng ta được lấy điều nhân đức và thành thật mà ở đời cho bình tịnh yên ổn. Ấy là một sự lành và đẹp mắt Đức Chúa Trời, là Cứu Chúa chúng ta, Ngài muốn cho mọi người được cứu rỗi và hiểu biết lễ thật. Vì chỉ có một Đức Chúa Trời, và chỉ có một Đấng Trung bảo ở giữa Đức Chúa Trời và loài người, tức là Đức Chúa Jêsus Christ, là người; Ngài đã phó chính mình Ngài làm giá chuộc mọi người.**

Hê-bơ-rơ 9:22-28: **Theo luật pháp thì hầu hết mọi vật đều nhờ huyết mà được sạch: không đổ huyết thì không có sự tha thứ. Vậy, nếu những tượng chỉ về các vật trên trời đã phải nhờ cách ấy mà được sạch, thì chính các vật trên trời phải nhờ của lễ càng quý trọng hơn nữa để được sạch. Vả Đấng Christ chẳng phải vào nơi thánh bởi tay người làm ra, theo kiểu mẫu nơi thánh thật, bèn là vào chính trong trời, để bây giờ vì chúng ta hiện ra trước mặt Đức Chúa Trời. Ấy chẳng phải là dâng chính mình Ngài nhiều lần, như thầy tế lễ thượng phẩm mỗi năm vào trong nơi rất thánh mà dâng huyết không phải là huyết mình; bằng chẳng vậy, thì từ buổi sáng thế đến nay, Ngài đã phải chịu khổ nhiều lần rồi. Nhưng hiện nay đến cuối cùng các thời đại, Ngài đã hiện ra chỉ một lần, dâng mình làm tế lễ để cất tội lỗi đi. Theo như đã định cho loài người phải chết một lần, rồi chịu phán xét, cũng vậy, Đấng Christ đã dâng mình chỉ một lần dâng cất tội lỗi của nhiều người; Ngài lại sẽ hiện ra lần thứ hai, không phải để cất tội lỗi đi nữa, nhưng để ban sự cứu rỗi cho kẻ chờ đợi Ngài.**

Lời của Đức Chúa Trời đã cho chúng ta biết thân thế cùng giá trị trọn vẹn của loài người, là loài được tạo nên theo ảnh tượng của Đức Chúa Trời và giống như Đức Chúa Trời trong sự công bình và sự thánh sạch của Lễ thật. Chúng ta cũng được biết Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là Chúa, là Cha của loài người. Ngài là Đấng duy nhất có quyền chuộc loài người ra khỏi quyền lực của sự tội và sự chết và sự cứu chuộc này được làm theo sự công bình của Luật pháp mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người, qua Môi-se.

Chúng ta đã biết giá cứu chuộc loài người chính là Con một của Đức Chúa Trời, Danh Ngài là Đức Chúa Jêsus Christ. Chúng ta cũng được biết, để loài người nhận được giá cứu chuộc của Đức Chúa Trời, thì loài người cần phải được biết Lễ thật, là sự sáng thật của Đức Chúa Trời và Đức Chúa Jêsus Christ là Đấng làm sứ giả đầu tiên của Đức Chúa Trời, là Đấng truyền giải, Đấng giải nghĩa, Đấng phiên dịch ngôn ngữ của Nước Đức Chúa Trời cho loài người (cả xác thịt và tâm linh) được biết ý nghĩa cùng giá trị của Luật pháp mà Đức Chúa Trời đã ban cho loài người, mà Luật pháp đó chính con đường dẫn loài người đến với Đức Chúa Jêsus Christ.

Bây giờ chúng ta hãy xem, làm thế nào để một người có thể trở thành sứ giả của Đức Chúa Trời, để làm người truyền giải, nghĩa là người phiên dịch ngôn ngữ của Nước Đức Chúa Trời cho loài người, để nhờ đó mà

loài người nhận biết thân phận thật của mình, cùng nhận biết Đức Chúa Trời và sự cứu chuộc của Ngài.

Ê-sai 61:1-3: **Thần của Chúa Giê-hô-va ngự trên ta; vì Đức Giê-hô-va đã xúc dầu cho ta, để dâng giáng tin lành cho kẻ khiêm nhường. Ngài đã sai ta đến dâng rịt những kẻ vỡ lòng, dâng rao cho kẻ phu tù được tự do, kẻ bị cầm tù được ra khỏi ngục; dâng rao năm ban ơn của Đức Giê-hô-va, và ngày báo thù của Đức Chúa Trời chúng ta; dâng yên ủi mọi kẻ buồn rầu; dâng ban mào hoa cho kẻ buồn rầu ở Si-ôn thay vì tro bụi, ban dầu vui mừng thay vì tang chế, ban áo ngời khen thay vì lòng nặng nề; hầu cho những kẻ ấy được xưng là cây của sự công bình, là cây Đức Giê-hô-va đã trồng để được vinh hiển.**

Ma-thi-ơ 12:15-21: **Song Đức Chúa Jê-sus biết điều ấy, thì bỏ đi khỏi chỗ đó; có nhiều người theo, và Ngài chữa lành cả. Ngài cấm ngặt họ đừng cho ai biết Ngài; để được ứng nghiệm lời đáng tiên tri Ê-sai đã nói rằng: Này, tôi tớ ta đã chọn, là người mà ta rất yêu dấu, đẹp lòng ta mọi đàng. Ta sẽ cho Thánh Linh ta ngự trên người, Người sẽ rao giáng sự công bình cho dân ngoại. Người sẽ chẳng cãi lẫy, chẳng kêu la, và chẳng ai nghe được tiếng người ngoài đường cái. Người sẽ chẳng bẻ cây sậy đã gãy, chẳng tắt ngọn đèn gần tàn, cho đến chừng nào người khiến sự công bình được thắng. Dân ngoại sẽ trông cậy danh người.**

Trước khi trở về thiên đàng với Đức Chúa Cha, Đức Chúa Jê-sus đã mạng lệnh cho các môn đồ của Ngài về chức vụ mà họ sẽ nhân Danh Ngài để làm công việc mà Ngài đã làm cùng những công việc lớn hơn:

Lu-ca 24:44-51: **Đoạn, Ngài phán rằng: Ấy đó là điều mà khi ta còn ở với các người, ta bảo các người rằng mọi sự đã chép về ta trong luật pháp Môi-se, các sách tiên tri, cùng các Thi Thiên phải được ứng nghiệm. Bấy giờ Ngài mở trí cho môn đồ được hiểu Kinh Thánh. Ngài phán: Có lời chép rằng Đấng Christ phải chịu đau đớn đường ấy, ngày thứ ba sẽ từ kẻ chết sống lại, và người ta sẽ nhân danh Ngài mà rao giáng cho dân các nước sự ăn năn để được tha tội, bắt đầu từ thành Giê-ru-sa-lem. Các người làm chứng về mọi việc đó; ta đây sẽ ban cho các người điều Cha ta đã hứa, còn về phần các người, hãy đợi trong thành cho đến khi được mặc lấy quyền phép từ trên cao. Kế đó, Ngài đem môn đồ đi đến nơi xung quanh làng Bê-tha-ni, giơ tay lên mà ban phước cho. Đang khi ban phước, Ngài lìa môn đồ mà được đem lên trời.**

Trở lại với mạng lệnh mà Đức Chúa Jê-sus đã phán: Các người là sự sáng của thế gian; một cái thành ở trên núi thì không khi nào bị khuất được: cũng không ai thấp đèn mà để dưới cái thùng, song người ta để trên chân đèn, thì nó soi sáng mọi người ở trong nhà. Sự sáng các người hãy soi trước mặt người ta như vậy, để họ thấy những việc lành của các người, và ngợi khen Cha các người ở trên trời.

Mạng lệnh của Đức Chúa Jê-sus Christ là mạng lệnh, không thể thay đổi, vì Ngài là Đấng đã tạo nên loài người, cùng muôn vật theo ý muốn của Đức Chúa Cha, Ngài là Đấng cứu chuộc chúng ta. Lời Chúa Jê-sus đã phán là ý muốn của Đức Chúa Cha, đó là chúng ta sẽ được đồng với Đức Chúa Jê-sus Christ cai trị trong Nước Đức Chúa Trời.

Trách nhiệm của mọi người tin Chúa là phải nhờ quyền phép của Đức Thánh-Linh và của Lễ thật để tái sanh tâm linh mình, hầu cho được thấy Nước Thiên đàng và sẽ được vào trong Nước Thiên đàng của Ngài.

Khi Đức Chúa Jê-sus phán về sự sáng, Ngài không phán về ánh sáng mà mắt của loài người nhìn thấy được, nhưng Ngài nói về sự sáng thật, là sự sáng chỉ có tâm linh cũng những người tin Chúa đã được tái sanh bằng quyền phép của Đức Thánh-Linh và của Lễ thật mới thấy được và mới nhận biết được mà thôi.

Sự cứu chuộc mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta, không phải chỉ để cứu rỗi linh hồn, mà là sự chuộc lại sản nghiệp của Ngài, mà tâm linh loài người là sản nghiệp của Đức Chúa Trời. Ngài không chuộc lại những vật đã bị ô-uế, bị mất phẩm chất bởi tội lỗi. Ngài chỉ chuộc lại tâm linh của những người thật lòng kính sợ Ngài, yêu mến Ngài, yêu mến Luật pháp thánh khiết và công bình của Ngài và sự yêu mến đó phải được chứng minh bằng hành động của người ấy, đó là sự tiếp nhận Đức Chúa Jê-sus Christ làm Chúa của cuộc đời mình, vâng giữ và tuân theo các mạng lệnh cùng các điều răn mà Đức Chúa Jê-sus Christ đã phán dạy, cũng như chính Đức Chúa Jê-sus Christ đã vâng giữ và làm theo các mạng lệnh của Đức Chúa Cha vậy.

Trách nhiệm của tâm linh loài người -là Y-sơ-ra-ên thật - là phải là một dân thánh, thuộc về nước thầy tế lễ, như Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán trong ngày Ngài ban Luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên tại núi Si-nai.

Xuất Ê-díp-tô ký 19:5-6: **Vậy, bây giờ, nếu các người vâng lời ta và giữ sự giao ước ta, thì trong muôn dân, các người sẽ thuộc riêng về ta, vì cả thế gian đều thuộc về ta. Các người sẽ thành một nước thầy tế lễ, cùng một dân tộc thánh cho ta. Bấy nhiêu lời đó người sẽ nói lại cùng dân Y-sơ-ra-ên.**

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tạo nên loài người và Ngài sẽ chọn ra một dòng dõi thánh, không có một dân tộc nào khác ngoài loài người mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tạo nên theo ảnh tượng của Ngài, vì thế cho nên không thể có sự phân biệt giữa dân Y-sơ-ra-ên với các dân tộc khác ở dưới trời, vì Lời Chúa có chép rằng:

Rô-ma 3:21-31: Nhưng hiện bây giờ, sự công bình của Đức Chúa Trời, mà luật pháp và các đấng tiên tri đều làm chứng cho, đã bày tỏ ra ngoài luật pháp: tức là sự công bình của Đức Chúa Trời, bởi sự tin đến Đức Chúa Jê-sus Christ, cho mọi người nào tin, chẳng có phân biệt chi hết, vì mọi người đều đã phạm tội, thiếu mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, và họ nhờ ân điển Ngài mà được xưng công bình nhưng không, bởi sự chuộc tội đã làm trọn trong Đức Chúa Jê-sus Christ, là Đấng Đức Chúa Trời đã lập làm của lễ chuộc tội, bởi đức tin trong huyết Đấng ấy. Ngài đã bày tỏ sự công bình mình như vậy, vì đã bỏ qua các tội phạm trước kia, trong buổi Ngài nhậm nhục; tức là Ngài đã tỏ sự công bình Ngài trong thời hiện tại, tỏ ra mình là công bình và xưng công bình kẻ nào tin đến Đức Chúa Jê-sus. Vậy thì sự khoe mình ở đâu? Đã bị trừ bỏ rồi. Bởi luật pháp nào? Luật pháp của việc làm chăng? Không phải, nhưng bởi luật pháp của đức tin; vì chúng ta kể rằng người ta được xưng công bình bởi đức tin, chớ không bởi việc làm theo luật pháp. Hay là, Đức Chúa Trời chỉ là Đức Chúa Trời của dân Giu-đa sao? Há chẳng phải cũng là Đức Chúa Trời của dân ngoại ư? Phải, Ngài cũng là của dân ngoại nữa; Vì chỉ có một Đức Chúa Trời, là Đấng làm cho kẻ chịu cắt bì được xưng công bình bởi đức tin, cũng làm cho kẻ không chịu cắt bì được xưng công bình bởi đức tin nữa. Vậy, chúng ta nhân đức tin mà bỏ luật pháp hay sao? Chẳng hề như vậy! Trái lại, chúng ta làm vững bền luật pháp.

Hết thấy mọi người tin Chúa phải là sự sáng của thế gian này, vì hết thấy tâm linh của loài người sống trên thế gian này đều thuộc về Đức Giê-Hô-Va và hết thấy loài người cần được cứu chuộc ra khỏi quyền lực của sự tội và sự chết. Chúng ta đã nhận được sự cứu chuộc của Đức Chúa Trời thông qua chức vụ của Đức Chúa Jê-sus Christ - Con một Đức Chúa Trời và nhờ Ngài mà chúng ta được làm hoà lại với Đức Chúa Trời và được hưởng quyền làm con kế tự Đức Chúa Trời và được đồng với Đức Chúa Jê-sus Christ cai trị trong Nước Đức Chúa Trời. Vậy nên chúng ta phải làm trọn chức phận của mình, như Đức Chúa Jê-sus Christ đã phán:

Giăng 14:12: Quả thật, quả thật, ta nói cùng các người, kẻ nào tin ta, cũng sẽ làm việc ta làm; lại cũng làm việc lớn hơn nữa, vì ta đi về cùng Cha.

Người tin Chúa phải học và làm theo Đức Chúa Jê-sus Christ, như khi Ngài còn đang thi hành chức vụ rao giảng Tin-Lành quyền phép của Nước Đức Chúa Trời để cứu chuộc muôn dân ở trên đất này, hết thấy những người đã được nhìn thấy các phép lạ mà Ngài đã làm, được nghe những Lời mà Đức Chúa Jê-sus Christ đã giảng, họ đều ngợi khen Đức Chúa Trời. Đối với chúng ta, là các tội tử của Đức Chúa Jê-sus Christ, là những người được cứu chuộc bởi huyết của Đức Chúa Jê-sus Christ, cũng sẽ nhờ các ơn của Ngài mà làm sáng Danh Đức Chúa Trời và Danh Đức Chúa Jê-sus Christ và đó chính là công việc mà tâm linh của chúng ta phải làm.

Sự sáng thật không có trong xác thịt của loài người, nhưng trong tâm linh đã được tái sanh bởi quyền phép của Đức Thánh-Linh và của Lễ thật. Để có được sự sáng thật, người tin Chúa phải yêu mến Luật pháp của Đức Chúa Trời, vì Luật pháp văn tự mà loài người chúng ta có thể đọc được, chính là con đường dẫn người tin Chúa đến với Đấng Christ, là đến với Đấng cứu chuộc. Chỉ khi nào (tâm linh) người tin Chúa được chính Đức Chúa Jê-sus Christ bảo lãnh cho ở trước mặt Đức Chúa Trời, thì bấy giờ, tâm linh người ấy mới thật sự nhận được giá cứu chuộc cho sự sống mình. Chỉ khi nào người tin Chúa được Đức Chúa Jê-sus Christ bảo lãnh cho ở trước mặt Đức Chúa Trời, thì bấy giờ người ấy mới nhận được giao ước mới của Đức Chúa Jê-sus Christ, đó là người ấy sẽ nhận được những sự ban cho của Đức Thánh-Linh, là quyền phép của Nước Đức Chúa Trời, được phục hồi trên tâm linh của người ấy. Bấy giờ, người ấy sẽ được Đức Thánh-Linh chỉ định cho được nhận lãnh chức vụ làm môn đồ của Đức Chúa Jê-sus Christ, để làm những công việc mà Đức Chúa Jê-sus Christ sẽ giao phó cho.

1 Cô-rinh-tô 12:4-7: Vả, có các sự ban cho khác nhau, nhưng chỉ có một Đức Thánh Linh. Có các chức vụ khác nhau, nhưng chỉ có một Chúa. Có các việc làm khác nhau, nhưng chỉ có một Đức Chúa Trời, là Đấng làm mọi việc trong mọi người. Đức Thánh Linh tỏ ra trong mỗi một người, cho ai nấy đều được sự ích chung.